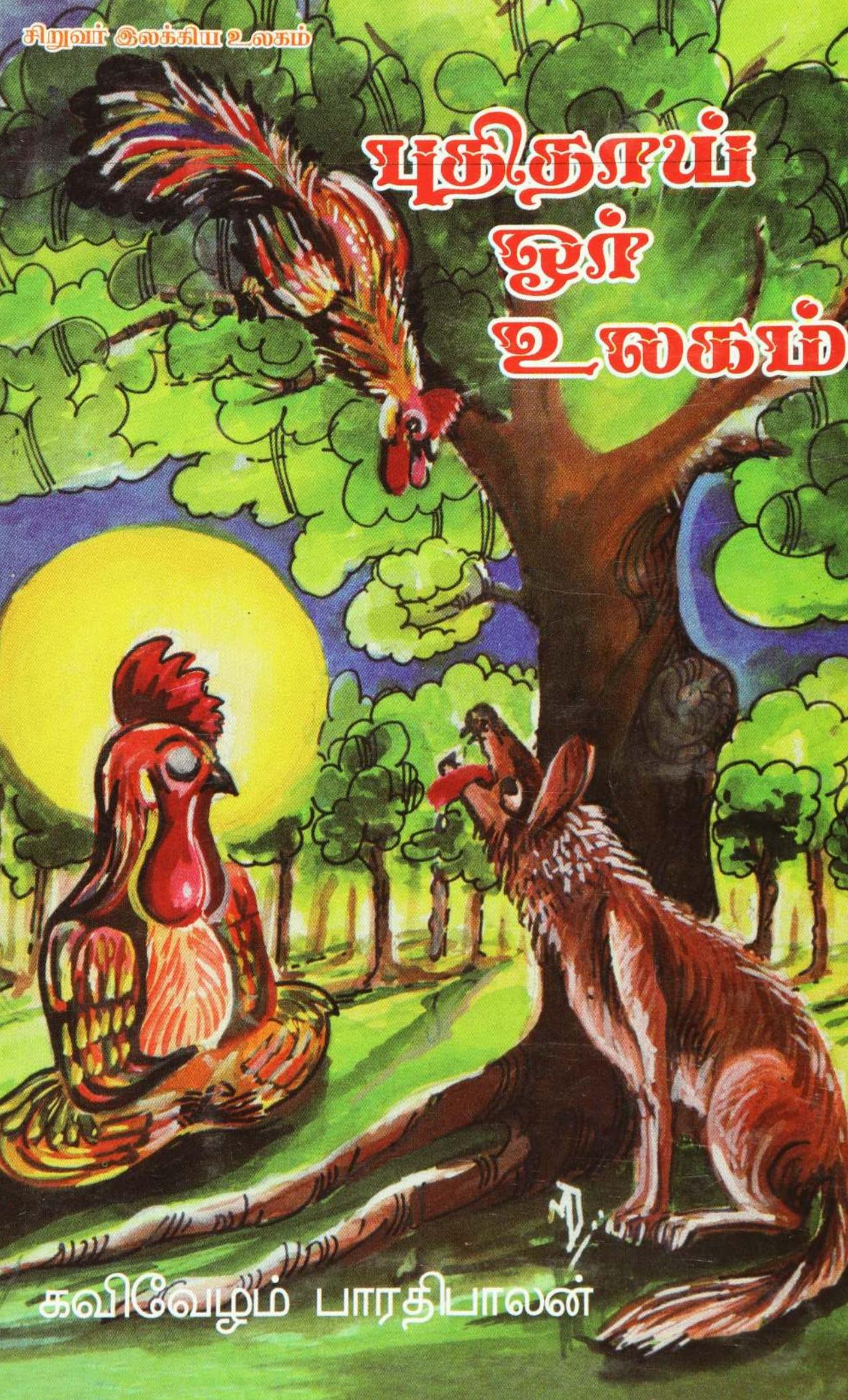

சிறுவர் இலக்கிய உலகம்

புதிதாய் ஓர் உலகம்

கவிவேழம் பாரதிபாலன்

கல்வி அமைச்சர்
அனுமதிப்பத்திரம்

புத்தகத்தின் பேயர் : புதிதாய் ஓர் உலகம்
அனுமதிப்பத்திர இலைக்கம் : EPAB/02/10381
நாலோசிரியர் : கவிவேஷம் பாரதபாலன்

1952 பெப்ரவரி மாதம் 29ம் திங்கள் வெளியிடப்பட்ட இலங்கை அரசின் வர்த்தமான அறிவித்தலில் பிரசுரமான உதவி நன்கொடை பெறும் சுய இரட்டை மோழி மற்றும் ஆங்கிலம் பாடசாலை தொடர்பான பிரமாணக குறிப்பின் 19/ஏ வாசகத்தின் கீழ் கல்விப்பணிப்பாளர் நாயகத்தினால் பாடசாலை நூலைப்பட்டகமாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

**விஜித் வெலகெந்தா
செயலாளர்
கல்வி நூல் வெளியீடு ஆலோசனை சபை**

2016 ஏப்ரல் மாதம் 22
கல்வி அமைச்சர் இசுருபாய் பத்தரமுன்லை
அனுமதிப்பத்திரம் செல்லுபடியாகும் திகதி 2021.04.21

சிறுவர் இலக்கிய உலகம்:

“ முனிநாய்க் ஞான் உணர்ம் ”

(கதையும், ஓரங்க இசை நாடகமும்)

கவிவேழம் பாரதிபாலன்

பதிப்பு விபரம்

நூல் : புதிதாய் ஓர் உலகம்
ஆக்கம் : கவிவேழம் பாரதிபாலன்
(கலாநிதி ஜெயக்குமார் குமாரசாமி)
முதற்பதிப்பு : 2012 ஆடி
பதிப்புரிமை : ஆக்கியோன்
வெளியீடு : மகரிசி பதிப்பகம்
நல்லூர்.
விலை : 100/=
அச்சுப்பதிப்பு : அன்னை அச்சகம்,
பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

Title : A World Afresh
Author : Kavivezham Bharathibalan
(Dr.J. Kumarasamy)
First Publication : July - 2012
Copy right : Author
Publishers : Maharashi Publication
Nallur.
Price : 100/=
Printing : Annai Printers,
Main Street, Jaffna.

சமர்ப்பணம்

அன்று

மானிட உருவிலே

வந்தவர்!

மாசிலா அன்பினால்

வையத்தை வென்றவர்!

வரகவி,வள்ளால்

என்று ஆனவர்!

ஹரவர் கல்விக்கண்

திறந்தவர்!- தன்றன்

திருக்கரம் நோகவே - என்றன்

கவித்திறன் வாழ்ந்திட

‘இனிக்கும் யாப்பு’ என்ற நூல்

செய்தவர்!- என்றும்

குழந்தைகள் தோழராய்,

குதூகலம் கண்டிட - ‘வெள்ளள

அண்ணை’யாய் எளிமையாய்

நின்றவர்!- பெரும்

பண்டிதர், கலாநிதி

மொழியியல் மேதைத்தன்

சீடனாய் ஏற்றருள் புரிந்தவர்!-நல்லுார்

சுவாமியாய் ஆனவர்

சிவ அவதாரமாய் - யாழ்.

கொழும்புத் துறைஇருந்து

அருள்பவர்!- இராமச்

சந்திரலிங் கேஷ்வரர்

திருவடித் தாமரைக்கு

ஆக்குவேன் இந்தநூல்

சமர்ப்பணம்!

வாழ்த் துரை

‘கவிவேழம்’ என்று பிரசித்தி பெற்ற பன்முக இலக்கியவாதி தம்பி பாரதிபாலன் என்றும் அழைக்கப்படுகின்ற குமாரசாமி ஜெயக்குமார் அவர்கள் எனது நீண்ட கால நண்பர். அவர் இதயம் தூய்மையை அவாவி நிற்கின்றது. ஆனால் சமூகமோ அவர் அவாவிற்கு வேட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. எங்கும் பஞ்சமாபாதகம் அரசோச்சிக் கொண்டிருக்கின்றது.

அவர் படைப்புக்கள் அனைத்து சமூகத்திற்கும் நல்வழியைப் போதிப்பதாக அமைந்துள்ளது. அவர் துடிப்பை எத்தனை பேர் உணர்கின்றனர்? அவர் படைப்பை படித்த எத்தனை பேர் அவர் படைப்பை ஏற்று தம் வாழ்வை மாற்றி ‘அன்பே சிவம்’ என்ற தத்துவத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்கின்றனர்?

அவரது அயராத முயற்சியின் அடுத்த படையலே ‘புதிதாய் ஓர் உலகம்’.

வாசக அன்பு நெஞ்சங்களிடம் ‘கவிவேழம்’ சார்பாக எனது வேண்டுகோள் இதுவே: அவர் படைப்புக்களைப் பெற்றுப் படியுங்கள், உங்கள் குணாதிசயங்களில் எதையாவது அவர் போதனையைப் புரிந்து மாற்றிக் கொள்ளுங்கள். தனி மனிதன் திருந்துவதுவே சமுதாயம் திருந்துவதற்கு ஒரே வழி. இச் செயல் சங்கிலித் தொடராகும் பொழுது சமூகத்தில் பாரிய மாற்றம் ஏற்படும். அதுவே பாரதிபாலனின் வேணவாவும் கூட. ‘கவிவேழம்’ அவர்களின் அயராத முயற்சி இடையறாது தொடர எனது குலதெய்வம் சிவனிடம் பிரார்த்தித்து, அவருக்கு எனது இதயம் கணிந்த வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அன்புடன்

இ. கலியுகவரதன்

நிறுவனர்

சிவன் மானுட மேம்பாட்டு நிறுவனம்

வாழ்த் துரை

கவிவேழம் பாரதிபாலன் எனக் கவிதையுலகில் நன்கு அறியப்பட்ட கலாநிதி ஜெயக்குமார் குமாரசுவாமியின் ‘புதிதாய் ஓர் உலகம்’ எனும் இசை நாடக நூல் வெளிவருவதையிட்டுப் பெருமிதமடைகிறேன்.

எனது இனிய நண்பரான கவிவேழம் பாரதிபாலன் கவிதையுலகில் தனக்கென ஓர் இடத்தை உறுதி செய்து வைத்திருப்பவர். அவரது கவிதைகளில் தமிழின் எளிமை புலனாகும்: இனிமை விளையாடும். அன்னாரின் கவிதைகளைப் படிப்போர் பேனாமுனையில் தமிழன்னை பணிந்து உறவாடிக் கவிதைகளுக்கு அழகு சேர்ப்பதை உணர்வர்.

மேலுங் கீழும் சொற்களை அடுக்கி விட்டுக் ‘கவிதை’ என்று சொல்கின்ற இக் காலத்தில் உண்மையான உயரிய கவிவலர்களுள் ஒருவரான கவிவேழம் பாரதிபாலனின் இந்நால் தமிழன்னைக்கு ஓர் அணியாக அமைந்து சிறப்புற மனமகிழ்வுடன் வாழ்த்துகிறேன்.

அன்புடன்,

க.கோணேஸ்வரன்.

திருக்கோணமலை.

18.08.2011

விதந் குரை

கற்றல் என்பது தனிமனித ஆளுமையை மேம்படுத்த உதவும் ஒரு முயற்சியாகும்.

இது கருவறை முதல் கல்லறைவரை இடம்பெறுகின்றது.

‘இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து’ என்பதற்கமைய இந்நால் இளவயது முதல் ஒருவரது அறிவு, திறன், மனப்பான்மை மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும் கருவியாக அமைந்துள்ளது.

பாலகருக்கான பயன்தரும் நூல்கள் மேற்படி இயல்புகளை செம்மைப்படுத்துவதற்கு உதவும் என்பதை பிளாட்டோ, டெக்கர், புறபல் போன்ற ஆசான்கள் வலியுறுத்தியமையைக் கருத்தில் கொண்டு இந்நால் ஆக்கப் பெற்றுள்ளது.

பாலர் அறிவை வளம்படுத்த உதவுவது ஆடல், பாடல், இசை, விளையாட்டு முதலான செயல்பாடுகளே என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு கவிவேழம் பாரதிபாலன் (கலாநிதி ஜெயக்குமார் குமாரசுவாமி) அவர்களது பன்முக ஆளுமையின் ஒரு சூறாக ‘புதிதாய் ஓர் உலகம்’ எனும் இச் சிறுவர் இலக்கியத்தை எமது சிறார்களுக்காகத் தந்துள்ளார்.

மனித வாழ்வின் ஆதார சுருதியாகிய இளந்தலைமுறைக்கு ‘புதிதாய் ஓர் உலகம்’ எனும் இவ்வாக்கம் நல்வழி காட்டி வளமுட்டும்.

திரு.சி. பத்மராஜா J.P., B.A (cey) P.G.D in Edu, M.Ed, M.Phil கலாநிதி பட்ட ஆய்வாளர், உயர் பட்டப்படிப்புக்கள் பீடம், யாழ். பல்கலைக்கழகம். யாழ்ப்பாணம்.

04.08.2011.

வாசகர் உரை

குழந்தை இலக்கியம் படைப்பது என்பது கயிற்றின்மேல் நடப்பது போன்ற ஒரு அசாத்திய முயற்சி. அந்த வகையில் மனித நேயம் மிகுந்த நண்பர் பாரதிபாலன் படைத்த ‘புதிதாய் ஓர் உலகம்’ என்ற நூல் ஒரு அரும்பெரும் படைப்பாகத் திகழ்கின்றது.

இந்நூல் குழந்தைகளினதும், பெற்றோரினதும் நல்ல நண்பனாகத் திகழும் என்பதில் எதுவித ஐயமும் இல்லை.

நல்ல புத்தகங்களைவிட நல்ல நண்பர்கள் இல்லை.

சிறுவருக்கான இந்த நாடகமானது, படிப்பதற்கும், நடிப்பதற்கும் ஏற்றதாக விளங்குவதோடு, குழந்தைகள் மத்தியில் நேர்மை, சமாதானம், ஜீவகாருண்யம் ஆகிய நற்பண்புகளை வளர்ப்பதாகவும் அமைந்துள்ளது.

காலத்தின் தேவை அறிந்து இந்த நூல் படைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இன முரண்பாடுகள் கொண்டிருக்கும் இக் கால சூழ்நிலையில் இந்நூல் பல மொழிகளிலும் மொழி மாற்றம் பெற்று உலகை ஒன்றுபடச் செய்வதற்கு ஒரு உந்துகோலாக அமையும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

கவிவேழம் பாரதிபாலன் உலகறிந்த கவிஞர்.

இந்நூல் மூலம் அவர் குழந்தைகளிடையேயும் வரவேற்பைப் பெறுவார் என்பது திண்ணைம்.

வாஞ்சையுடன்

அ.டி. புஷ்பராஜா

ஒய்வுநிலை ஆங்கில போதனாசிரியர்,

கிழக்கு திறந்த பல்கலைக்கழக பகுதி நேர விரிவுரையாளர்,

திருக்கோணமலை

கவிவேழத்தின் ஊழியம் காலத்தால் அழியாது..

கவிவேழம் பாரதிபாலன் அவர்கள், 'சிறுவர் இலக்கிய உலகம்' நூல் வரிசையில் 'புதிதாய் ஓர் உலகம்' என்ற நாலை உருவாக்கித் தந்துள்ளார். இந்த நூல், சிறுவருக்கான கதையாகவும் இசை நாடகமாகவும், உருவாகியுள்ளது.

கவிவேழம் அவர்கள் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற சிறந்த கவிஞர். தமிழிலே சிறந்த பாண்டித்தியம் பெற்றவர். மேற்குலக இலக்கிய வளம் நிறைந்தவர். கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், ஆய்வுக்கட்டுரைகள், ஆன்மிகம் என பன்முக ஆளுமை கொண்டவர். ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், ஈழத்தில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இடம் பெற்ற இலக்கிய விழாக்களில் அவரது கவியரங்குகள் பலரையும் கவர்ந்தவை. மேற்குலகிலும் அவரது கவியரங்க நிகழ்வுகளைக் காணக் கூட்டம் அலைமோதும்.

15.08.1993-ல் ஜேர்மனி பேர்லினில் நடைபெற்ற பன்னாட்டுத் தமிழ் உறவு மாநாட்டிற்குத் தமிழகத்தில் இருந்து வருகை தந்த முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பே. விசுவநாதம், தமிழ் நாட்டின் முன்னாள் சட்சபை சபாநாயகர் தமிழ்க் குழுமகன், பெருங்கலிக்கோ வா.மு. சேதுராமன் உள்ளிட்ட தமிழ் அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், அவையினர் அனைவரும் இவரது கவியரங்கக் கவிதைகளைப் பாராட்டி நின்றதை இங்கே குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

1990-ல் தமிழ் நாட்டில் வெளியாகி ஈழத்தின் சாகித்தியப் பரிசு பெற்ற "கவிதைக் கனவுகள்;" என்ற இவரது கவிதைத் தொகுதிக்கு அணிந்துரை வழங்கிய புதுவைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் முனைவர் நா. ஆறுமுகம், வாழ்த்துரைகள் வழங்கிய திருக்கோணமலை தந்த சைவப் புலவர் இ. வடிவேல், ஈழத்துக் கவிஞர் கோப்பாய் சிவம் (சிவானந்தசர்மா) ஆகியோர் கவிஞர். பாரதிபாலனின் கவிதைகள் தமிழன்னையின் தாகமும் சோகமும் தத்துவச் செறிவோடு தமிழ் மனங்கமழ அமைந்துள்ளன.' என விதந்துரைத்துள்ளனர்.

பண்டிதர் இ. வடிவேல் அவர்கள் அந்நாலுக்கு வழங்கியுள்ள ஆசியுரையில் பாரதிபாலன், “மகாகவி பாரதியின் கவிதைச் செறிவிலும் சமூகநோக்கிலும் மிடுக்கிலும் ஒன்றிவிட்டவர்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாரதிபாலன், கவியரங்குகளில் தனது கவிதைகளுடன் ஒன்றி அருமையாக வாசிப்பார். இலக்கிய தரத்துடன் சமூகத்தைச் சிந்திக்க வைக்கும் கவிதைகள், மரபுக்கவிதைச் சுகத்தை மறந்துவிடாமல் வாய்விட்டுப் பாட உவப்பாக உள்ள கவிதைகள் என அவரது கவியரங்கக் கவிதைகளைச் சமகாலக் கவிஞர்கள் பாராட்டுவார். திருமலைக் கவிஞர் க.கோணேஸ்வரன் அவர்கள் இவரது உலகத் தரம்வாய்ந்த அறிவியல் ஆண்மிக நாவலான ‘‘சமரசழுமி’’க்கு வாழ்த்துரை வழங்கியபோது, “பாரதி இன்று இருந்திருந்தால் ‘பாரதிபாலன்’ என்ற பெயர் சூட்டியமைக்குப் பெருமைப்பட்டிருப்பார்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்து மறைந்த பேராசிரியர் வ.தெ. மாணிக்கனார் அவர்கள், இவருக்கு 1990-ல் தமிழ் நாட்டிலே ‘கவிவேழம்’ என்ற பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்து, அவரது ‘கவிதைக் கனவுகள்’ நால் பற்றிச் சொல்லவரும்போது, கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை. அவர்களின் கருத்தான் “உள்ளத்துள்ளதும் உணர்ந்துரைப்பதும் தெள்ளுதமிழில் தெளிந்துரைப்பதும் கவிதை” என்ற அப் பண்புகள் முழுவதையும் இந்த நூலிலே பார்க்கின்றேன். கவிதைகளைச் செறிவோடும் சீரிய எண்ணத்தோடும் படைத்தளித்துள்ள ஈழம் தந்த கவிவேழம், நாட்டு நலம் கருதும் பண்பாளராக விளங்குகிறார். சமூகநலம் போற்றும் சமூகச்சார்பாளராகத் திகழ்கின்றார். விடுதலை உணர்விற்கு உரிமைப்பா இசைக்கின்றார்.” என்று பாராட்டிச் செல்கின்றார்.

இவர்கள் மட்டுமல்ல தமிழகத்தில் வாழும் ஈழத்து உணர்ச்சிக் கவிஞர் கவிஞர் காசி ஆண்தன் அவர்கள் இலண்டனில் இடம் பெற்ற இவரது ‘‘அரைமணிதர்கள்’’ சிறுகதை நூல் அறிமுக விழாவிற்கென வழங்கிய வாழ்த்துரையிலே பாரதிபாலனின் அழகு தமிழில் தாம் மெய்மறந்து விட்டதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நிகழ்வின்போது இந்நூலாசிரியருக்கு ‘பன்முகபாரதி’ என்ற பட்டம் வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டது.

தமிழ்நாட்டின் பிரபல சினிமா இயக்குநரும் ஈழத்தில் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவருமான புகழ்பற்ற திரைப்படக் கலைஞர் பாலுமகேந்திரா அவர்கள். “பிறந்த மண்ணைத் துறந்து எத்தனையோ இன்னல்களுக் கிடையில் எங்கோ வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் எங்கள் பிரத்தியேக அடையாளங்களைப் பிடிவாதமாக நிலை நிறுத்தப் போராடிவரும் தங்களைப் போன்றவர்கள் எனது நெஞ்சுக்கு நெருக்கமானவர்கள். வெளிமண்ணில் பிறக்கும் எங்கள் தமிழ்க் குழந்தைகள் தங்களுக்கான பாரம்பரியத்தை உங்களைப் போன்றவர்களிடம் இருந்துதான் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் பாரதிபாலன்.” என்று கவிவேழத்தின் ‘கடற்கண்ணி காவியம்’ என்ற நாலுக்கு வழங்கிய வாழ்த்துரையிலே குறிப்பிட்டுப் பாராட்டியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் 18.04. 2002-ம் ஆண்டு கடற்கண்ணி காவியத்தை இலங்கை அரசிலே இந்துக் கலாச்சார அமைச்சராக இருந்த அமரர் திரு. த. மகேஸ்வரன் அவர்கள் வெளிட்டுவைத்தார். அந்நால் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே முத்திரை பதித்துள்ளதை அவ்விழாவில் பேராசிரியர்கள் எடுத்துரைத்தனர். அன்றைய தமிழ்த்துறைத் தலவர் பேராசிரியர்.அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள், “கடற்கண்ணியின் கதையைக் கூறுதற்கு ஏற்ற பா வடிவத்தினை கவிஞர் தேர்ந்துள்ளார். இளங்கோவினுடைய சிலப்பதிகாரம் ‘உரைநடையுற்ற பாட்டுடைச் செய்யுள்’ என வழங்கப்படுகிறது. இங்கு ‘உரை’ என்பது உரைநடையைக் குறிப்பதன்று. வினை வடிவாக அது இங்கே பயன்படுகின்றது. ‘கதையை உரைத்தல்’ எனப்பொருள்படும். எனவே கதைக்குப் பயன்படும் பாவடிவம் ‘உரைச்செய்யுள்’ ஆகும்.

பாரதிபாலன் அவர்களது செய்யுளடி சிலப்பதிகாரத்தை விட சிறிய அடிகளாய் அமைந்துள்ளன. சுருங்கிய அடிகளாயினும் தெளிவுடையனவாய் உள்ளன. கடற்கண்ணியை நாம் சுவையுடனே இனங்காண முடிகின்றது. தமிழ்த்தாயின் எழில்கொள் மேனிக்கு மேலும் ஒரு அழகான அணியாக “கடற்கண்ணி காவியம்” பாரதிபாலனால் வழங்கப்படுகின்றது. இதுபோன்ற பல காவியங்களை அவர் எங்களுக்குத் தரவேண்டும்.” என விமர்சித்துள்ளார்.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழக கல்வி உள்வியல்துறையின் முன்னாள் பேராசிரியராக இருந்து கண்டாவில் மறைந்த அமரர். பேராசிரியர் ச. முத்துவிங்கம் அவர்கள், “எங்களது கல்வியறிவை

மேலைத்தேய மொழிகள் ஊடாகப் பெறுகின்றபோதிலும் தாம் வாழும் மேலைத் தேசத்தில் இருந்து கொண்டு தம்மாலான தமிழ்த்தொண்டு செய்துவரும் பாரதிபாலன் சிறிது காலம் தனது மாணவராக இருந்தவர் எனவும், அவரது கவிதைகளில், கதைகளில், ஆய்வுகளில் தாமே மெச்சும் விடயங்கள் ஏராளம் எனவும் சவாமி விபுலானந்தர் அவர்களது மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் தரும் சுகம் ‘கடற்கண்ணி காவியம்’ மூலம் காண முடிகின்றது.” எனவும் பாராட்டியுள்ளார்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தராக இருந்த அறிஞர் பொற்கோ, டாக்டர் பொன் கோதண்டராமன், “கவிஞரின் ஒட்டுமொத்தமான வளர்ச்சிக்கான அடையாளம்” என கடற்கண்ணி காவியத்திற்கு வழங்கிய ஆசியுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாரதிபாலன் இலக்கியத்தின் மூலம் சமரசம் ஏற்பட மேற்கொண்டுவரும் பணிகள் பாராட்டத்தக்கவை.

அந்த ஒரு பின்னணியிலே எதிர்காலச் சிறார்களைச் சிறந்தோங்கச் செய்ய வகைபுரியும் தொண்டாக கவிவேழும் அவர்கள், ‘புதிதாய் ஓர் உலகம்’ என்ற இசை நாடகத்துடன் பாலர் கதையையும் சிறுவர்களையும், பெரியவர்களையும் கவரும் வகையில் உருவாக்கித் தந்துள்ளார். சாகா வரம்பெற்ற எழுத்தாளர் கவிவேழும் அவர்களது தமிழ்ப்பணி மேலும் தொடர இறை அருள் கைக்குமாக.

தம்பி இராசலிங்கம்,
ஆசிரியர், ‘சங்கநாதம்’
அவுஸ்திரேலியா.

EDITORIAL BOARD

EDITORS :

KRISHNAN SUNDARAM
RAJALAKSHMI KRISHNAN

Associate Editors :

VENKATESH KRISHNAN
JANAKI VENKATESH

ASIA

LEE KUEI - SHIEN
705, Asia Enterprise Centre.
142, Minchaun East Road,
Sec 3, Taipei Taiwan.

SUN - WOO HO
Gang Buk P.O Box 5,
Seoul 142-600,
South Korea

AUSTRALIA

JOY BEAUDETTE CRIPPS
3, Mill Road,
ASPENDALE Vic 3195

AFRICA

PROF TANURE OJAIDE
African & Afro-Ame-Studies.
University of North Carolina,
Charlotte, N.C. U.S.A

EUROPE

FRANK JOUSSEN
Kielwegstrasse 3
41836 Hueckelhoven,
GERMANY

AMERICA

DR. RUTH WILDES SCHULER
94, Santa Maria Dr.
Novato CA 94947-3737
USA

SOUTH AMERICA

VIRGINIA RHODAS
Rivadavia 2284, PB 15
BUENOS AIRES
Argentina

POET

International Monthly Published By
WORLD POETRY SOCIETY

INTERCONTINENTAL

Africa - Anglo - America - Asia - Europe - Latin America - Oceania Whose
Voice for Peace is "Poet"

Founder - President & Editor - in - Chief
Dr. KRISHNA SRINIVAS, Litt D.

118, Raja Street, Dr. Seethapathi Nagar, Chennai - 600 042, INDIA
PATRON : DR. DAISAKU IKEDA, President, S.G.I., Tokyo, Japan

05.08.2007

Dr. Bharathi Balaji (Jayakumar)

I had the chance of going
thru' your book " Harmonies Earth "
" Samsara Boomi " you have
taken much pain in analysing
Society's error and the solution
for correcting the same. Your
endeavour in establishing " one world "
concept will certainly promote
Humanism and world Brotherhood.

I wish you success in your
noble attempts in future.

Kishore Srinivas

Phone : 22433186, 22432902

48TH YEAR OF PUBLICATIONS

Where Knights of East & West Mass Orphic Arms of Peace in Poetry

In Him (Jesus) We live and move and have our being. Acts.17:28

MOSES MICHAEL FARADAY
M.A., MPhil., B.ed., Ph.D. ,D.J.M.C.

Dean of Humanities &
Head of the Dept. of Tamil
MADRAS CHRISTIAN COLLEGE (Autonomous)
Tambaram, Chennai – 600 059
044-22390675 9003197577

Date.- 14.09.2011

அணிந்துரை

ஆம் தந்த இன்றயிழ்ப் பாவலரும் 'கவிவேழம்' என அனைவரும் போற்ற ஜோப்பிய மண்ணில் அருந்தமிழ்ப் பணி ஆற்றுபவரும் பழகுதற்கினிய பண்பாளருமாகிய 'ஜெயக்குமார் குமாரசாமி' எனும் இயற்பெயர் தாங்கிய பன்முகப் படைப்பாளி – மனிதநேயச் சிந்தனையாளர் பாரதிபாலன் அவர்கள், தாம் அண்மையில் உருவாக்கியுள்ள 'புதிதாய் ஓர் உலகம்' எனும் சிறுவர் இலக்கியச் செந்தமிழ்ப் பனுவலை, எனக்கு மின்னஞ்சலில் அனுப்பி என் நெஞ்சில் மின்னும் கருத்துகளை அணிந்துரையாக்கி அனுப்பிவைக்குமாறு அன்புக் கட்டளை இட்டார்கள்.

நெருக்கும் பணிகளுக்கிடையில் இச் சூருக்கமான காலத்துக்குள் என் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியையும் பைந்தமிழ்ப் பாராட்டுரையையும் அவர் செய்து முடித்துள்ள இச் செந்தமிழ்ச் சாதனைக்காக எழுதியனுப்புவதில் இறும்புதெய்துகிறேன்.

தாய்த் தமிழகத்துள்ள தமிழ்ப்பணியாளனாம் நானும் தென்மார்க் எனும் சேய்மைப் புலத்திலுள்ள செந்தமிழ்ப் பாவலரும் சந்தித்த நாள் தொட்டே 'இருவரும் மாறிப்புக்கு இதயம் எய்தினார்' எனும் கம்ப வாசகத்திற்கு இணங்க இதயம் கலந்த இனிய நண்பர்களானோம்.

அதின் ஓர் நல்விழைவே, கவிஞரின் பன்முக மேடைப் படைப்புகளை 'அரங்க இலக்கிய அலைகள்' எனும் பெயரில் அண்மையில் எமது கிருபா பதிப்பகம் வெளியிட்டுப் பூரித்தது.

இப்போது, ‘புதிதாய் ஓர் உலகம்’ எனுமிந்த இளையோர் இலக்கியத்துக்கு அணிந்துரை நல்கும் பேறும் அடியேனுக்கு வாய்த்துள்ளது. இந்த எளிய -இனிய -சிறிய ஆனால் சீரிய நற்றுமிழப் பாரியப் படைப்பைக் கவிஞர் சிறுவர்களுக்கு வாழ்வியல் அறங்களைப் போதிக்க வடித்ததாகத் தெரிவித்தாலும், வளர்ந்த பெரியோரும் சிந்தித்துனரைக் கூடிய பல பேருண்மைகள் பொதிந்துள்ளன போலவே புலப்படுகின்றன.

‘பூனைக்குச் சொல்லி யானைக்குப் புத்தி புகட்டுவதுபோல்’ என்பார்களே, அப்படிச் சொல்கிறாரோ நம் அருந்தமிழ்க் கவிஞர்... என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

சிலநேரம் பெரியவர்களிடம் பேசமுடியாத – பெரியவர்களிடம் பேசிப் பயன்தராத உண்மைகளை ஞானிகள் பாலகர்க்கே போதிப்பதுண்டு.

‘ஓடி விளையாடு பாப்பா’ எனும் பாடலில் நம் கவிஞருக்கு (பெயரிலும்) முன்னோடியான பாரதி, பெரியவர்களிடம் இருக்கவேண்டிய மொழி உணர்வு - இன உணர்வு - இறை உணர்வு – ஒற்றுமை உணர்வு போன்றவற்றையெல்லாம் பிஞ்ச நெஞ்சங்களிலேயே விதைக்கிறார்.

ஞானிகளுக்கும் பெரியோருக்கும் வெளிப்படுத்தாப் பேருண்மைகளை கடவுள் பாலகருக்கு வெளிப்படுத்துவதாக இறைமகன் இயேசு கிறிஸ்துவும் விவிலியத்தில் திருவாய் மஸர்ந்திருக்கிறார்.

ஒரு சேவல் - ஒரு நரி - ஒரு ஞான (சித்தர்) சேவல் ஆகிய அ.நினை மாந்தர்களை, அவற்றை உயர்தினையர்போல விளித்து, உயர்தினை மாந்தர்களும் உணரவேண்டிய வாழ்வியல் உண்மைகளை எளிய கவிதைகளாக - இசைப் பாடல்களாக நேர்த்தியாக நெய்திருக்கின்றார் கவிஞர்.

பசப்பு வார்த்தைகளால் தம் கசப்புப் பண்புகளைக் கரந்து (மறைத்து) பேச முயலும் வஞ்சகரிடம் நாம் கவனமாயிருக்க வேண்டும். அவர்கள் நட்பை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளலாகாது. (வள்ளுவரும் ‘ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதோன் கேண்மை கடைமுறை தான் தாம்துயரம் தரும்’ என்கிறாரே!)

உலகில் நாம் விழிப்பாகவும் மனவரத்தோடும் வாழ்ந்தால், நம்மை வீழ்த்த நினைக்கும் சூது மனத்தவரை நாம் வீழ்த்திடலாம்., கெடுவான் கெடு நினைப்பான். என்பன போன்ற வாழ்க்கைத் தத்துவங்களை அவர் எவ்வளவு எழில்படப் பின்னியிருக்கிறார் இச் சிறுநூலில்... என எண்ணும்போது நமக்கு மகிழ்ச்சி பெருகுகிறது.

பாவியத்தின் உட்பொருளை முதலில் உரைநடையில் கூறுவது, பின்னர் பாத்திரப்படைப்பின் அமைப்பை விளக்கிச் செல்வது, இசை ததும்பும் எளிய நடையில் பேச்சு வழக்குச் சொற்களையும் நூலின் உயிரோட்டம் கருதி மிதமாய்க் கலப்பது போன்ற பல்வேறு உத்தி முறைகளையும் பாவலர் நன்றாகவே கையாண்டு வெற்றி கண்டிருக்கிறார்.

நூலைக் கொஞ்சம் ஆழ்ந்து படித்தால் புலம் பெயர்ந்து வாழும் இந்த ஈழத்துப் படைப்பாளி, சமகால, இன் - அரசியல் வரலாற்றில் தாம் படித்துக் கொண்ட - தாம் படித்துக் கொள்ள வேண்டிய உரத்த உண்மைகளை இலைமறை காயாக இணைத்துள்ளாரோ நூலில்.. என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

எவ்வாறாயினும், மலரும் மொட்டுகள் மட்டுமென்றி வளர்ந்த முத்தோரும் வாழ்வில் அறிந்துணர வேண்டிய அரிய உண்மைகளை இத்தகைய முத்தனைய- முத்தமிழ் (இசை, நாடக) நூலாக்கியுள்ள நற்றமிழ்ப் பாவலரை நாவார, மனமாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இச் சிறு செந்தமிழ் ஏட்டைப் பயில்வாரும், நாடகமாகப் பழகுவாரும் அவர்தம் ஊனக் கண்கள் மட்டுமென்றி, ஞானக் கண்களும் திறந்த தெளிந்த நல்மானிடராய்த் தமக்கும் தாம் வாழும் சமுதாயத்துக்கும் நலம் பயப்போராகத் திகழி, இறையருளை வழுத்தி, கவிஞர் இத்தகு பயனுள்ள பைந்தமிழ்ப் பனுவல்கள் பலவற்றைத் தொடர்ந்து சமுதாயத்துக்குக் கொடைசெய்ய இறைவன் அவருக்கு அருள்பாலிக்க வேண்டி, என் அணிந்துரையை நிறைக்கிறேன்.

மிக்க நட்புடன்

மோசசு மைக்கல் பரடே

என்னுரை

வட இந்தியாவிலே பஞ்சதந்திரம், இதோபதேசம், கதா ஸரிதசாகரம் முதலான கதைகள் பழங் சிறப்பு வாய்ந்தவை. அவை வடமொழியான சமஸ்கிருதத்தில் வெளிவந்தவை. அக்கதைகள் கி.மு. 3-ம் நூற்றாண்டில் இருந்து பிரசித்தி பெற்று வந்திருக்கின்றன என்பதை இந்திய வரலாறுகள் குறிப்பிடுகின்றன. அக்கதைகள் உயர்தினை மனிதரின் பல்வேறுபட்ட குணவியல்புகளை அ.நினையான பறவை, விலங்குக் குணவியல்புகள் ஊடாகக் காண்பித்து, மனிதருக்குப் படிப்பினை ஊட்டுவனவாக அமைந்தவை. அன்றைய மன்னர்களது நல்லரசாட்சியையும், மக்களது ஒழுங்கான வாழ்வமைப்பையும் அவை போன்ற உருவகக் கதைகள் கூறும் படிப்பினைகளும், தத்துவங்களுமே வழிநடத்தின.

ஒற்றர்களின் சங்கேத மொழிப் பரிமாற்றத்திலும் இப் பறவை விலங்குக் கதைகள் பயன்படுத்தப் பெற்றன. அத்தகைய அ.நினைப் பாத்திரங்களின் மூலம் மனிதர்தம் குணவியல்புகளை வெளிப்படுத்தும் முறைமை மத்திய கிழக்கு, மற்றும் தூரகிழக்கு நாடுகளில் இருந்தே இந்தியாவை வந்தடைந்திருத்தல் வேண்டும்.

மனித உடலுடன் கூடிய விலங்கு, பறவைச் சின்னங்கள் எவ்வாறு சம்பவத்தை உணர்த்தப் பயன்படுத்தப் பெற்றன: அவ்வவற்றிற்குரிய உருவங்கள் மனித இயல்புகளை எவ்வாறு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி வந்தன என்பதுபோன்ற தகவல்களை மேற்படி நாடுகளில் நடாத்தப்பெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகள் வெளிக் கொண்ரந்திருக்கின்றன.

வட இந்தியாவிலே விலங்கு, பறவை முதலிய அ.நினைப் பாத்திரங்கள் அமைந்த பஞ்ச தந்திரக் கதை உருவான வரலாறு பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது.

“வட இந்தியாவை ஆண்ட மன்னன் ஒருவன் தனது முதிய வயதிலே மரணப்படுக்கையில் இருந்தபோது தனது குமாரர்கள் படிப்பில்லாமல் முட்டாள்களாக மனம் போனபடியெல்லாம் வளர்ந்தமையால் தனக்குப் பின் தனது நாடு என்னவாகுமோ எனக் கவலை கொண்டான். தனது வேதனையை அவைப் பண்டிதரான விஷ்ணு சர்மரிடம் முறையிட்டான். அதனைக் கேட்ட அப்பண்டிதர் ‘அந்த அரசு குமாரர்களை ஆறுமாத காலத்திற்குள் கல்விமான்களாக ஆக்கி நாட்டின் தலைவர்களாகும் தகுதியுடையவர்களாக்குவேன், கவலையை விடுக.’ என்று வாக்களித்தார்.

அப்பண்டிதர் விலங்கு பறவைகள் கொண்ட சிந்தனைக் கதைகளை உருவாக்கி அந்த அறிவற்ற அரசகுமாரர்களுக்கு அக் கதைகளைச் சொல்லி, அக் கதைகள் கூறும் படிப்பினைகளை இலகுவிலே புரியவைத்து வரலானார். அக் கதைகள், மித்திரபேதம் (நண்பர்களின் இழப்பு), மித்திரலாபம் (நண்பர்களைப்பெறுதல்), சுகிரதபேதம் (நண்பர்களுக்கு இடையோன வேறுபாடு), விக்கிரஹம் (பிரிவு), சந்தி (ஏற்றுமை) என்பதாக ஐந்து வகையான கருத்துக்கள் கொண்டமைந்தவை.

அந்த ஐந்துவகைப் பாடபோதனைகளை அப்பறவை விலங்குக் கதைகள் மூலம் பயின்ற அரசகுமாரர்கள் ஆறுமாத காலத்திற்குள் பொறுப்புணர்வு கொண்டோராய் இராச்சியபாரம் தாங்கும் அறிவாளிகள் ஆகினர். வயோதிப மன்னனும் அவைப்பண்டிதரைப் போற்றிப் பெரும் பரிசில்கள் வழங்கிக் கொள்வித்தான்.”

இவ்வாறு பறவை விலங்கமைந்த வட நாட்டுக் கதைகள் தோன்றிய வரலாறு வைதிக இந்து மரபுவழி கூறப்பெற்றாலும், ஆரம்பத்தில் அவ்வாறான கதைகளை உருவாக்கி இந்திய மக்களிடையே சமத்துவ உணர்வையும், மன்னர்களது நீதியான அரசாட்சியையும் கருத்திற் கொண்டு அறவுணர்வுடன் போதனை புரிந்தவர்கள். சிறு ஏறும்பு முதல், எந்த உயிரினத்திற்கும் ஊறு நினைக்காது அனைத்து உயிர்களையும் நேசித்த சமன மதத்தினரே! சமன தீர்த்தங்கரர்களது பீட சின்னம் சிங்கம், ஏருது, காகம், நாகம், மயில், யானை, அன்னம் முதலானவை.

இறைவன் படைத்த எல்லா உயிர்களையும் நேசிப்போராகி, ஏற்றத் தாழ்வில்லா மனித சமூகத்தினரை சமன மதத்தினரின் இலகுவான போதனைகள் சென்றடையவே அனைக்கு உயிரினங்களையும் நேசிக்கும், ஏற்றத் தாழ்வறியாத, சமதர்ம சிந்தை நிறைந்த, பகுத்தறிவுடன் கூடிய நாகரிக மனித சமுதாயம் உருவானது. சமனர்களைத் தொடர்ந்து பெளத்த மதத்தினரும் அவ்வாறான கதைகள் ஊடாக தருமம், நீதி நெறி முறைமைகளைப் போதித்தனர். இந்தியாவில் சமன், பெளத்த மதங்கள் செல்வாக்கு இழந்தபின்னர் இந் நீதிக் கதைகளை வைதிக இந்துமதம் உள்வாங்கியது. உயர்தினையில் இணைவோரான, மக்கள், தேவர், நரகருடன் ஊர்வன, பறப்பனவான அ.நினை உயிரினங்களைக் கொண்ட கதைகளை வைதிகரான இந்துமதப் பண்டிதர்களும் உருவாக்கினர். அப் பறவை விலங்குகள் அவர்கள்

வணங்கும் இறைவன், இறைவியரின் வாகனம், ஊர்தி என்பதாகவும் ஆலயங்களில் இடம் பெற்று, அவர்களின் இதிகாச புராணப் படைப்புக்களிலும் அத்தகைய அஃறினைப் படைப்புக்கள் கதா மாந்தரோடு இணைந்து மனிதர் சீர்திருந்த வகைசெய்தன.

தனி மனிதனின் அல்லது குறிப்பிட்ட இனக் குழுமத்தின் குறைபாடுகளை நேரடியாக மனித கதாபாத்திரங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தின், அவ்வச் சாதி சமுகங்களிடை விரோதம் வளர்ந்து வேற்றுமை கொண்ட சமுதாயம் அல்லது சமுதாயப் பிரிவுகள் உருவாகி அந்த நாட்டை அழிவின் விளிம்பிற்கே தள்ளிவிடும் என்ற அபாயத்தை உணர்ந்து உயர்தினை மாணிடரது குணவியல்புகளை அஃறினைக் கதாபாத்திரங்களில் ஏற்றி மக்களுக்கு அறிவு புகட்டி, திருந்திய ஜீவன்களாக மாற அத் தொண்டர்கள் பொறுப்புணர்வோடு அறவழி ஊழியம் புரிந்தனர். அவர்களது எழுத்தாணியே செங்கோலாய் அன்றைய மனிதக் குழுமங்கள் புரிந்துணர்வோடு வாழ வகை புரிந்தது. அங்கே, காட்டுமிராண்டித் தனம் நீங்கி, நாகரிக சமுதாயம் உருவாக அத்தகைய உருவகக் கதைகளே வகை செய்தன. அதனால் சமுதாய ஒருங்கிணைப்பு உருவாகிப் பண்டைக் காலத்தில் இருந்தே நாகரிகத்தில் சிறந்தோங்கிய வரலாறு கொண்ட அறிவியல் வளம் நிறைந்த நாடுகளாய் அந்நாடுகள் பரிணமித்தன.

அவ்வாறு, தனி மனிதரையோ அந்தந்தக் குழுமத்தையோ வருத்தாத முன்னவர்களின் அம் முறைமை அனைவரையும் கவர்ந்தமையாலேயே பூர்வீக காலத்தில் அந்தந்த நாட்டு மத நம்பிக்கைகளுக்கு அடுத்த இடத்தை பறவை விலங்குக் கதைகள் பிடித்துக் கொண்டன. அதனால் அவை அனைத்து பூர்வீக மதங்கள்வழி தோன்றிய புராணங்கள் இதிகாசங்களிலும் இடம் பெற்றன.

(இதிலே விதி விலக்காக, கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்து முன்தோன்றிய முத்த தமிழ்க்குடி என்று தம் பெருமை பேசி தத்தமக்குள் சேர, சோழ, பாண்டிய பிளவு பட்டு தமிழ் சமுகத்திடை பிரிவினை இலக்கியம் உருவாக்கி வைத்து, தீர்க்கதறிசனமின்றி அதனையே தமிழ்ப் பண்பாடு, கலாச்சாரமென இன்றுவரை தொடர்வதே இன்று நாடற்ற தமிழர்தம் சாபக்கேடாகிவிட்டது. உலக அரங்கிலே மேலும் பிளவுண்டு பின் தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் எமது நிலைப்பாட்டை தீர்க்கதறிசனமற்ற இன்றைய கதை சொல்லிகளும் உரைவேண்டும். அவர்கள் வளர்ச்சி பெற்ற மேற்குலகின் தொடர்புச்

சாதன வசதிகளை தமது சுயநலத் தேவைகளுக்கு ஏந்தி, பிரிவினை வளர்த்து, தமிழினத்தை ஏமாளியராகவும், கோமாளியராகவும், முட்டாள்களாயும் ஆக்கி உலகளாவிய தமிழ்ப் பணியெனப் பீற்றித் திரிவது பரிதாபத்திற்குரியது. பாவகராமானது. இதனை மாற்றி அமைக்க எமது எதிர்காலச் சந்ததி முன்வரல் வேண்டும்.)

இந்தியா உள்ளிட்ட நாடுகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய மேற்படி அ.நினைக் கதைகள் ஜேரோப்பிய, அமெரிக்கா உள்ளிட்ட உலக மொழிகளில் பெயர்க்கப் பெற்றன. இன்றாவும் அவ்வாறான கதைகளில் இருந்து பிறந்த சிந்தனை, மனிதரின் பல் வேறு பரிமாணங்களாக கரிபொட், மரப்பாச்சி பொம்மை (ரோபோ)ட்ராகன் முதலான கதைகளாகி இன்று அவை உலகப் புகழ் பெற்ற திரைப்படங்களாய் உலாவருகின்றன.

அந்தந்த உலக நாடுகளைச் சேர்ந்த தாத்தா பாட்டியர் காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை சிறுவர்களின் பாடநூல்களில் அவை கதைகளாகவும் பாடல் வடிவிலும் அனைத்து மொழிகளிலும் இடம் பெற்று வருவதோடு, அக்கதைகளைத் தழுவி உலகெங்கும் பல படிப்பினைக் கதைகள் உருவாகியும் வந்திருக்கின்றன. கேலி விவரணச் சித்திரங்கள் கொண்ட சிறுவர் நூல்களாகவும், இன்றைய நவீன விஞ்ஞான முப்பரிமாண வடிவம் எய்திய கதாபாத்திரங்களாயும், தொலைக்காட்சி, இணையதளங்கள், கண்ணிய விளையாடுகளாகவும் அவை, சிறுவருக்கும் வயது வந்தோருக்கும் ஏற்ற வகையிலே உருவாக்கப்பெற்று, மாறுபட்ட வக்கிர மனிதரிடம் பண்பும், அறமும் விதைப்பதாய் உலாவருகின்றன.

இவற்றிலே சில மேற்குலகப் படைப்புக்கள் எதிர்கால இளஞ் சந்ததிக்குத் துரோகம் இழைக்வென்றே உருவாக்கப்பெற்று வருபவை. சிறுவர் மனதிலே வக்கிர உணர்வை உருவாக்கி சட்டவிரோத செயல்களைச் செய்ய அவர்களைத் தூண்டும் விதமாக அமைந்தவை. இளம் பிஞ்சுகளை சிறுவயதிலேயே பயங்கரவாதியர் ஆக்கி உலகை அழிவின் விழிம்பிற்கே தள்ளிவிடும் அபாயத்தை புரியும் துரோகக் கும்பல்கள் இன்றைய தொழில் நுட்பத்தை வணிக நோக்கத்திற்காக துஷ்பிரயோகம் செய்து வருவதில் இருந்து எமது இளஞ் சந்ததியை மீட்க வேண்டி உள்ளதையும் இங்கே கருத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

மேற்படி பறவை விலங்குடன் கூடிய மனிதருக்கு போதனை தரும் நீதிக்கதைகள் பண்டைக் காலத்தில் வடமொழியில் இருந்து தமிழிற்கும் பெயர்க்கப் பெற்றன. தமிழ்நாடு, ஈழம் மற்றும் கடல் கடந்த நாடுகளில் வாழும் இன்றைய தமிழ்க் குழந்தைகளின் தாத்தா பாட்டியர் தாழும் குழந்தையராக தத்தம் பெற்றோரிடம் நிலாச்சோறு உண்டு நீதி புகட்டும், ஒற்றுமை உணர்வுட்டும், எச்சரிக்கை தரும் மேற்படி பஞ்ச தந்திரம் முதலான பறவை விலங்குடன்கூடிய நீதிக் கதைகளைக் கேட்டே தத்தம் தாய்மார் பாட்டிமார் மடிகளிலே தவழ்ந்து வளர்ந்து பெரியவர்களாக உருவாகி தத்தமது சந்ததிகளை உருவாக்கி வந்திருக்கின்றனர்.

அத்தகைய அறிவியல், பின்னனி கொண்டு உருவான எமது ஈழத்தின் தமிழ்ச் சந்ததியிடை தனிக்குழும முரண்பாடுகளும், ஒன்றுபாத் தன்மைகளும் உருவாகியதும், தம்மை காலங்காலமாக எதிராரிடம் பண்யம் வைத்து வந்ததும்... எவ்வாறு? ஏன்? எப்படி? எதனால்? என்பதை இன்றைய தாத்தா பாட்டியில் இருந்து பேரன் பீட்டன் வரை சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. இதுவே அடுத்த சந்ததியை ஆரோக்கியமாக உலக அரங்கிலே முன் நிறுத்த வல்லது. இந்தக் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லத் தவறின் எமது பண்பாடு, கலாச்சாரம், மொழி என்பது போலிமையே என்பதாக எமது எதிர்காலச் சந்ததி எம்மைப் புறந்தள்ளல் தவிர்க்க முடியாததே. உலகம் எல்லாம் பரவிய தமிழ் இத்தகைய சிந்தனை இன்றியே உள்ளக முரண்பாடுகளுடன், தத்தமக்குள் பேதமையை உருவாக்கி அடுத்துக் கெடுப்போராகவே காணப்படுகின்றனர். தமக்குள் ஒருங்கிணைவை உருவாக்காது, உள்ளகமுரண்பாடுகளுடன் ஆன தமது போலிமை ஒன்று கூடலில் பழைய பல்லவியாக “நாமெலாம் தமிழர் இங்கே நமக்கெலாம் தமிழே ரத்தம்!” என்று ஓதிவரும் வேதனையான காட்சிகளை எனது தமிழ் ஊழியத்திற்காக உலக மாநாடுகளுக்கு சென்றபோதுகூட, கண்ணுாடாகக் கண்டு வேதனையால் வெந்திருக்கின்றேன்.

இது பற்றி உலகத் தமிழ் அறிஞர்கள், அமைப்பாளர்கள் பலருடனும் பேசியுள்ளேன். 2001-ல் தென் ஆபிரிக்காவில் இடம் பெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே எனது ஆய்வுரை, எமது தமிழரின் எதிர்காலம் பற்றிய கேள்விக் குறியையே முன் வைத்தது. மேற்படி எனது உரையை தமிழ் நாட்டில் இருந்து டர்பன் வந்த சென்னைப் பல்கலைக் கழக துணைவேந்தராக அப்போதிருந்த டாக்டர். பொன் கோதண்டராமன் (பொற்கோ) தமிழ்நிஞர் டாக்டர். ஜனார்த்தனன்,

தென்னுபிரிக்க அறிஞர் டாக்டர். கோவிந்தசாமி படையாட்சி உள்ளிட்ட பல அறிஞர்கள் பாராட்டினர்.

அந்தந்த நாடுகளில் கோயில், குளங்கள், கலாச்சார மையங்கள் இருந்தபோதும், தமிழ் மக்களிடையே உள்ள உள்ளக முரண்பாடுகளை அவற்றால் நீக்க முடியாமை உணரப்பெற்றது.

முஹேந்தர் காலமாம் எமது முன்னைய தமிழ்தம் ஒற்றுமையின்மை என்னும் நோய் இன்றும் உலகளாவி இருப்பதைக் கண்டுகொண்டேன். ஆனால் தாங்கள் அநாதரவான நிலையில் உள்ளமையை உணர்ந்தவர்களாய் ஒருங்கிணையும் அவர்களது ஒருசில மணித்துளிக் கொண்டாட்ட நிகழ்வுகளோ, இரண்டு மூன்று நாட்கள் இடம் பெறும் மாநாட்டு கொண்டாட்டங்களோ, ஒன்று கூடல்களோ பொழுது போக்க நேரத்தை ஒதுக்கி ஒருவரை ஒருவர் ஏமாற்றிவிட்டுத் திரும்புகிறார்கள் என்ற உணர்வைத் தந்து நிற்பதாகவே தெளிய முடிகின்றது. உலகெங்கும் இடம்பெறும் கொண்டாட்டங்கள், கலாச்சார விழாக்கள், தனித்தனியே இடம்பெறும் தமிழர் மாநாடுகள் அவ்வாறான சிந்தனையையே எம்மகத்தே ஏற்படுத்தி வைக்கின்றது.

இத்தகைய மாநாடுகள், எமது தமிழரை சீர்திருத்தப்போவது கிடையாது. மேற்குலகிலே இடம்பெறும் நூல் வெளியீட்டுவிழாக்களில், தமிழகத்து பிரபல சிந்தனை எழுத்தாளர் பசுவையா எனும் சுந்தரம் இராமசாமி அவர்கள், எழுத்தாளர் மாநாடொன்றிலே பேசிய பேச்சினை உதாரணங்காட்டியே எனது பேச்சு முற்றுப்பெறும். “எழுதுகிற ஆவலோடு எழுதுவதற்கு இலக்கிய வளமோ கருத்துக்களோ இல்லாமல், நோய்களையே இனங்கண்டு, அதில் தெளிவடைந்து அறிவு பூர்வமாக ஆராயப்பட்டு முடிவாகிவிட்ட விடயங்களை மீண்டும் ஆணிவேரில் இருந்து ஆராய முற்படுவதன் மூலம் மீண்டும் சமுகப் பிரச்சினைகளைப் பத்திரிகைகள் தூண்டுகின்றன. “பசுவையாவின் இந்தக் கணக்கிலே மேற்குலகில் வெளியாகும் எமது எழுத்தாளரது ஆக்கங்களையும் போட்டதான் வேண்டியுள்ளது.”

“ஓ... தமிழனின் பலவீனம், மனநோய் பாதிப்பு எங்கே உள்ளதென சரியாகவே இனங்காண முடிந்தபோதும் அதற்குத் தீர்வு காண்பது எங்கும்? இவ்வாறு, எனது ஆன்மீக, ஆன்மநேய சிந்தனை அடிக்கடி ஓலமிட்டது. “விழலுக்கு நீர் பாய்ச்சி மாயமாட்டோம், வெறும் வீணருக்கு உழைத்துடலம் ஓயமாட்டோம்!“ என்ற பாரதியின் வேதனைக் குழந்தைய் அது வெடித்தது. போலியருடன் முரண்டு பிடித்தது.

தமிழகம், ஈழம் உள்ளிட்ட ஏனைய உலக நாடுகளில் வாழும் எமது தமிழ் சிறார்களின் எதிர்காலத்தை இன்றைய நடைமுறையில் உள்ள எந்த ஒரு உலகத் தமிழ் அமைப்பினாலுமே தீவு காணமுடியாது என்பதே நிதர்சன உண்மை.

இந்த இழி நிலை மாற வேண்டும். தமிழுக்கு ஒரு புத்தருவம் சமைக்க வேண்டும் என்று எனது ஆன்மா அடிக்கடி ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தது.

இவ்வாறான கால கட்டத்திலேதான் அருமைச் சோதரர் சமூகயோகி. இரா. கலியுகவரதன் அவர்களது வன்னித் தொடர்பு கிடைத்தது. 04.08.2007-ம் ஆண்டு தாயகத்திலே அந்தவொரு இக்கட்டான காலகட்டத்தில் கிளிநொச்சி வன்னியில் அன்னாரால் வெளியிடப்பெற்ற “யோகசாத்திரம்” நாலுக்காக அடியேன் டென்மார்க்கில் இருந்து மின் அஞ்சல் மூலம் அனுப்பி வைத்த ஆய்வுடன் கூடிய வாழ்த்துரையில் தாய்நாட்டுச் சிறுவர்களின் எதிர்காலம் குறித்த எதிர்பார்ப்பை எனது ஆதங்கமாக இட்டு மின் அஞ்சலில் அனுப்பி இருந்தேன். பழம் நழுவிப் பாலிலே விழுந்ததாக ஒருவகை ஆதம் திருப்தியை அனுபவித்தேன்.

அன்று வன்னியிலே யோகா ஆசிரியருக்கு அனுப்பி வைத்தவற்றிலே ஓரிரு வரிகளை இங்கே கோடிட்டுக் காட்டுவது பொருத்தமானதே.

‘யோகா தியான முறைமையுடன் சிறுவர்களை வழி நடத்திவரும்போது, அவர்களைக் கவரும்வகையில் நல்லுபதேசங்கள் அமைய வேண்டும். தமிழ்ச் சமூகத்தினை பிரிவினா பேதமாக்கும் பாடத்திட்டங்களை இல்லாது ஒழிக்க வேண்டும். எமது எதிர்கால விடியல் கருதி அனைவரையும் உறவினர் ஆக்கும் நெறிமுறைகளை புதிய பாடத்திட்டத்தில் இணைக்கவேண்டும். சாதியம் என்பது நீங்க அனைவருக்கும் அனைத்து தொழில் முறைமையையும் பழக்க வேண்டும். பாலியல் கல்வியைப் போதித்து விபரீத எண்ணங்கள் தோன்றா வகையில் அச் சிறுவர்களில், விபரம் அறிந்தவர்களைப் பக்குவப்படுத்தி ஆண் பெண் சோஷியராய் அருகிருதி, யோகா தியானம் பயிற்றுவித்து சமுதாயப் பொறுப்புள்ள பிரஜைகளாக அச்சிறார்கள் உருவாக வழிகாட்ட வேண்டும்.

ஆுன்மீகம், ஆுன்மநேயம் கலந்த சிந்தைவழி அவ்வாறு அச் சிறுவர் வளர்ந்து வர போதனை புரியும் ஆசாங்கள், அச் சிறுவர்களின் பெற்றோர்களுக்கும் சமூகப் பிரிவினைகளை மேலும் தோற்றுவிக்காது இருக்க ஆுன்மநேயம், ஆுன்மீகம், உளவியல் கல்வியோடு கூடிய யோகா தியான முறைமையைப் பயிற்றுவித்து வரல் வேண்டும்.

அதனால் எமது கீழைத் தேசத்தவர்களிடை உள்ளதான குற்றம் புரிந்தோரை வேற்றுவாரவரை, வேற்று இனத்தவரை, மதத்தவரை, வேற்றுமொழியினரை, சாதியில் தாழ்ந்தவர்களாக கூறப்படுவர்களைத் தவறான கண்கொண்டு பார்த்தலும், அவர்களை சமுதாயத்தில் இருந்து ஒதுக்கி வைத்தலுமான தவறான வழிமுறைகள் நீங்கும். குழந்தைகளின் அடிப்படை வசதிகள் உள்ளிட்ட சகல தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து கொடுத்தபடி அவர்களிடை இயலாமை, தாழ்வு மனப்பான்மை தோன்றாமல், சுயமாக சிந்திக்கும் ஆற்றலை வளர்க்கவேண்டும்.

எதிரிகள் தம்மை இம்சிக்காதபடி தமது புத்திசாலித் தனத்தால் தம்மைத்தாமே பாதுகாத்து எதிராருக்கும் நற்போதனை புரிந்து எதிராரையும் தம் வசம் ஈர்க்கும் வழிமுறைகளில் அச் சிறுவர் தேர்ந்துவர வழி காட்டிவருதலும் வேண்டும்.

எதிரார் நல்வழிக்கு வருவதற்கும், பழைமைவாதிகளின் பிரிவினா பேதம் விலகுவதற்கும் நமது எதிர்காலக் குழந்தைகளின் ஒன்றுபட்ட சகோதரத்துவ உறவு மிகவும் அவசியம். இனத்தாலும், மதத்தாலும், மொழியாலும், தாம் வாழும் நாட்டினுள் தனிமைப் படுத்தப்பெற்று திக்குத் திசை தெரியாது தடுமொறும் எமது தமிழினம் ஆன்மீகம், ஆன்மநேயம், தியானம் பற்றிப் பேசுவது தமது விடுதலைக்காகப் போராடும் இன்றைய காலகட்டத்தில் எமது சமுகத்தைப் பின்னடைய வைத்துவிடுமோ என்ற சிந்தனை தோன்ற இடமுண்டு. அதனால் அத்தகைய மனித ஈடேற்றச் சிந்தனையை இன்னும் பின்னோக்கி நகர்த்தவேண்டியதாகக் கூட இருக்கலாம். இருந்தபோதும் உலகை அழிவில் இருந்து மீட்பதற்கான ஆய்விலே இறங்கி அதற்கான முன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியது உலகை நேசிக்கும் ஒவ்வொருவரதும் கடமை. அவர்கள் அவ்வாறான உபதேசங்களை எதிராரிடம் கூட எடுத்துச் சென்று பணிவுடன் உபதேசிக்க முடியும். அவர்களது அகக் கண்ணைத் திறக்க வைக்க முடியும். அது எம்மிடையே தோன்றும் சுயநலமற்ற தொண்டர் களாலேயே சாத்தியம். 26.02.2012 திகதிய ஈழத்தின் தினக்குரல்

வார இதழில் ஒருபக்கச் செய்தியாகப் பிரசுரிக்கப்பட்ட எனது முழுமையான பேட்டி இதே கருத்தை முன்வைத்துள்ளதை வாசக அன்பாகள் அறிவார்கள்.

இந்திய தத்துவஞானி டாக்டர். இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள், “மனிதன் வரலாறு என ஆக்கிவைத்தவைக்கு முடிவுரை காணல் என்பது உலகை ஒரு குடும்பமாக இணைத்தல் என்பதே.” எனக் கூறுகின்றார்.

அவரது கூற்றை சற்று விரித்துக் கூறுவேண்டுமாயின் “மனிதன் வரலாறு என ஆக்கிவைத்த இரத்தக் கறைகளுக்கு முடிவுரைகாணல் என்பது உலகை ஒரு குடும்பமாக இணைத்தல் என்பதே!” எனலாம்.

அவ்வாறாயின் நாடு, இனம், நிறம், மொழி, மதம் அனைத்தும் களைந்து உலக மனித இன ஒன்று கூடலே உலகிலே சாந்தியும் சமாதானமும் பிறக்க வழிவகுக்கும் என்பதாகின்றது: அதுவே மனித துன்ப வரலாற்றின் முடிவாகவும் இருக்கும்.

உலகம் ஒரே குடும்பமாக இணையும் அந்த நாள் சொர்க்கத்தை பூமியிலே நிலைநிறுத்தல் போல்வதாகும். அத்தகைய நிலையை மனிதன் எவ்விதம் எட்ட முடியும்?...” இவ்வாறு, சென்று முற்றுப்பெறும் எனது மேற்படி ஆக்கம் தத்துவம், தமிழர் வரலாறு, உளவியல், மனிடவியல், இலக்கியம், ஆன்மிகம், ஆன்மநேயம் என ஆய்வுகள் தாங்கிய பெரும் வாழ்த்துச் செய்தியாகும்..

04.08.2007-ல் கிளிநோச்சியில் அரச அதிபர், கல்வி அதிகாரிகள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், சமயத் தலைவர்கள் எனக் கூடியிருந்த அவையிலே மேற்படி யோகாநால் வெளியீடின்போது, செல்வி அ. மாதுரி எனும் உயர்தர வகுப்பு மாணவி அடியேன் அனுப்பிய அந்த ஆய்வுடன் கூடிய வாழ்த்துச் செய்தியினை அனைவரும் பாராட்டும் வகையில் வாசித்தமை பற்றிய தகவலுடன் அந்த விழாபற்றிய புகைப்படங்களையும் அடியேனுக்கு வன்னியில் இருந்து அப் போர்க்காலச் சூழ்நிலையில் யோகா ஆசிரியர் மின் அஞ்சலில் அனுப்பி வைத்தார். மேற்படி யோகசாத்திரம் நால் ஆசிரியர், அடியேனுக்கு நன்றி தெரிவித்து, வன்னியில் இருந்து மின் அஞ்சலில் அனுப்பி வைத்த பதிலில் ஓரிரு வரிகளை மட்டும் இந்த இடத்திலே கோடிட்டுக் காட்டுவது பொருத்தமானது.

“இன்று ஜ.நா.வே உலக தலைவிதியை தீர்மானிக்கும் கருவியாகும். என்று தெய்விக நீதி வழி நடக்கும் ஒரு நாடு ஜ.நா.வில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றதோ அன்றுதான் அன்பு இப்பூவுலகை ஆட்சி செய்யும். ஆனால் அந்த நாள் என்று வரும் என்பதுதான் மில்லியன் டாலர் (million dollar) கேள்வியாகும். உங்கள் கருத்துக்கள் யதார்த்தமானவை. உங்கள் ஆசி மடலுக்கு நன்றிகள்.

வணக்கம்.

அன்பு அண்ணா

இரத்தினம்பிள்ளை கலியுகவரதன்..”

இந்த நால் எடுத்துவரும் “புதிதாய் ஓர் உலகம்” கதையும் இசை நாடகத்தையும் படியுங்கள்.

இச் சிறுவர் இலக்கியம் எதிர்காலத்தில் அனைவரையும் நல்லவராக்க வழிகாட்டும்.

டென்மார்க்கில் 1995- 1999 காலப்பகுதியில் அமர்ர் கவிமணி சி.சிவஞானம் அவர்களைப் பிரதம ஆசிரியராகவும், உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க அனைத்துலக உதவித்தலைவராக இருந்த அடியேனை இணையாசிரியராகவும் கொண்டு உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க அனைத்துலகத் தலைவர் மலேசியா அறிஞர் பேராசிரியர் இரா.ந. வீரப்பனார் அவர்களது முன்னுரையுடன் வெளி வந்த சிறுவர் சஞ்சிகையான தமிழாரம், மற்றும் அரும்பு இலக்கிய சஞ்சிகைகளில் அன்றைய குழலை உள்வாங்கி இவ்வாறான அ.நினைக் கதைகளைச் சிறுவருக்கும் வளர்ந்தோருக்குமாக தமிழ்தம் பரந்துபட்ட சிந்தனை கருதி வெளியிட்டு வந்தோம். அவை அமோக வரவேற்பினைப் பெற்றன.

அந்தவொரு பின்னணியிலே 11 ஆண்டுகள் பின்னால் சிறுவர் இலக்கியமாக உலாவருவதே இந்நாலாகும். “புதிதாய் ஓர் உலகம்” என்ற பெயரில் இடம் பெறும் இக் கதையும், இசை நாடகமும் தமிழிற்கு வந்த பிறமொழிக் கதைகளில் ஒன்றான ஈசாப் குட்டிக்கதைகளில் இடம்பெறும், “சேவலும் நரியும்.... என்ற குட்டிக்கதையைத் தமுஹி விரிவாக்கம் பெற்ற புதிய கற்பனை வடிவமாகும்.

உள்ளக முரண்பாடுகளாய், பிரச்னைகள் மலிந்த இன்றைய நூற்றாண்டு உலகைக் கருத்தில் கொண்டு உருவாக்கப்பெற்ற

இப் புதிய கற்பனை வடிவத்தில் ‘சேவல் சித்தர்’ என்ற புதிய கதா பாத்திரத்தையும் இணைத்துள்ளேன்.

சித்தர்களே தமிழினத்தின் பண்டைய விஞ்ஞானியர். மூலிகை மருத்துவம் உள்ளிட்ட முன்னைய விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்புக்களை, சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை, மக்களது ஏற்றத்தாழ்வறியா சமத்துவ வாழ்வை இறை சிந்தனையுடன் இணைத்து அறிவியல் தத்துவங்களை எளிய பாடல்கள் மூலம் உருவாக்கித் தந்தவர்கள். விஞ்ஞானியராயும், மெய்ஞ்ஞானியராயும் தோன்றிய சித்தர்கள் பிளவுண்ட முன்னைய தமிழர் சமூகம் ஒருங்கிணைய உழைத்தவர்கள். அச்சித்தர்களைக் கருத்தில் கொண்டே “புதிதாய் ஓர் உலகம்” எனும் இக்கதையிலும், நாடகத்திலும் சுவாமியாராய் சேவல்சித்தர்’ என்ற கதாபாத்திரத்தை உருவாக்கியுள்ளேன்.

இச் ‘சேவல் சித்தர்’ இந்த நடைமுறை உலகின் அனைத்து உயிரினங்களிடையேயும் உருவாகியுள்ள விரோத உணர்வுகள், குரோத உணர்வுகள், தலைமைவெறி, போட்டி பொறுமைகளுக்குக் காரணம் ஓர் அடிப்படைப் பிசகே என உணர்ந்தோதுகின்றார். அப்பிசகைப் போக்கி இந்தப் பூமியில் வாழும் உயிரினங்களிடையே சகோதரத்துவ உறவு தோன்ற வகை செய்யப் போவதாக அறிவிக் கின்றார்.

மேலும் அவர், அத்தகைய சொர்க்கத்தை, தாம் வெற்றியுடன் இந்தப் பூமிக்குக் கொண்டுவரும்வரை உலகிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அனைத்து உயிரினங்களும் தமது எதிர்கால ஜக்கியத்திற்காக அந்தரங்க சுத்தியுடன் தியானம் புரிந்து, புரித்துணர்வோடு வாழ வேண்டும் எனப் போதித்தபின் தமது தவக் குகை நோக்கிச் செல்கின்றார்.

“புதிதாய் ஓர் உலகம்” எனும் இந்நால் தமிழர் தம் இன்றைய நடைமுறை உலகிற்கு ஏற்றாற்போல சிறுவர்களோடு, வளர்ந்தவர்களையும் கருத்தில் கொண்டு உருவாக்கப் பெற்றது.

மேலை நாடுகளில் சிறுவருக்கு என தொலைக்காட்சித் தொடர்கள், கதைகள், நாடகங்கள் உள்ளன. அங்கே, சிறுவரது வயதினைக் கருத்தில் வைத்தே படைப்பாக்கங்கள் உருவாக்கப் பெறுகின்றன.

எமது தமிழர்தம் நடைமுறை அதற்குப் புறம்போக்கானது. தாய், தந்தையர் தங்களது பிள்ளைகளை மடிமீதிருத்தி ஏனைய சிறுவர்கள் புடைகுழு உட்கார்ந்து வயது வேறுபாடுகளை மறந்து தமிழ்த் தொலைக்காட்சித் தொடர்கள், சினிமாக்களில் ஒன்றி விடுகின்றனர். அத்தொடர்கள், சினிமாக்களில் வரும் சில காட்சிகள், உரையாடல், பாடல் அம்சங்கள் தமது சிறுவரின் உள்ளத்தில் எத்தகைய தாக்கத்தினை, பாதிப்பினை உண்டு பண்ணிவிடக்கூடும் என்பதைச் சித்திக்கத் தவறி விடுகின்றனர். அவ்வாறு, குழந்தையருக்குப் போதையூட்டும் அப்பெற்றாரே சிறுவர் ஒழுக்கம் உரைத்து கண்டிப்பும், தண்டனையும் தந்து பிஞ்சுகளின் அத்திபாரத்தையே ஆட்டம் காண வைத்தும் விடுகின்றனர்.

எதிர்காலத் தமிழர்தம் ஏற்றம் கருதி இவ்வாறான சிந்தனையற்ற நடைமுறைகள் மீள் பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டியது அவசிமாகின்றது. இங்கே, இந்நால் சிறியோர், முதியோர் எனப் பேதம்பாராது அனைவரையும் கருத்தில் கொண்டு உருவாக்கம் பெற்றது.

அரங்கத்திலே தோன்றி நடிப்பதற்கேற்ற வகையில் இசை நாடகமாகவும், படுக்கையிலே உறங்கும்வரை தாய்மாரிடம் கதைகேட்கும் பாலகருக்குக் கதை சொல்லும் பாங்காகவும் சிந்தனையைக் கிளறிப் படிப்பினை ஊட்டும் வகையில் இலக்கிய தரத்தோடு உருவாக்கம் பெற்றது. இது, வெகு விரைவில் சிங்களம், டெனிஷ் மற்றும் ஆங்கிலம் முதலான மொழிகளில் வெளிவரவுள்ளது.

இந்த நூலிலே இடம் பெறும் சிறுவருக்குக் கதைசொல்லும் போக்கிலிருந்து இசை நாடகப் போக்கு வேறுபட்டதாகும்.., இசை நாடகத்தில், அந்தினையான விலங்கு பறவை இசைவடிவ உரையாடலை உயர்த்தினை மனிதருக்கு உரிய இலக்கண விகுதியில் அமைத்து, அவ் விலங்கு பறவை தத்தமக்குள் எதிரி பற்றிச் சிந்திப்பதனை அந்தினைக் கூற்றுடன் மேற்குலக இசை வடிவம் கொண்டதாக இருவகைப்பட உருவாக்கியுள்ளேன்.

ஏன் என்பது வாசகர்களுக்குச் சொல்லாமலே புரியும். புரியாதவர்களுக்கு புரிய வைக்க வேண்டுமெல்லவா? சொல்லி விடுகின்றேனே!

“குழந்தை அழுகுது,” “பிள்ளை சிரிக்குது” என்று அ.நினைப் பதத்தையே எமது பாலகருக்குப் பயன்படுத்துகின்றோம். அதனைக் கருத்தில் கொண்டே இங்கே பாலகருக்குக் கதை சொல்ல வரும்போது அ.நினை விலங்கு பறவைகளை விபரம் அறிந்த மனிதருக்குரிய உயர்தினைப் பதப்பிரயோகத்தில் உருவாக்கியுள்ளேன்.

இங்கே, இசை நாடகம் பாலர் கதைப்போக்கில் இருந்து விடுபட்டு விபரம் அறிந்த வளர்ந்தவர்கள் அல்லது பெரியவர்களின் இருவகைப் போக்குகளையும் இனங்காட்டும் வகையில் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது.

தமக்குப் பிடித்தவர்களை வர்ணிக்கும்போது அவள் கிளிப்பிள்ளை மாதிரி இருப்பாள், “அவர் பசுப்போல மென்மையான மனிதர்” என உயர்தினையைப் பிரயோகிக்கும் அதே மனிதன். பிடிக்காத மனிதர்களையோ விலங்கு பறவை நிலையில் வைத்துத் தத்தமக்குள் பரிமாறும் நிலையைச் சமுதாயத்தில் காண்கின்றோம். “அந்தக் காகத்தை எனக்கு கண்ணிலை காட்டேலாது..”, “கறட்டி ஒணான் மாதிரி எப்பவும் தலையாட்டுது”, “அந்த நரி வந்திருக்கு”, “அதோடை கதைக்கேக்கை கவனமாய் இருக்கோணும்”, “கழுதைக்கு எத்தனை தரம் சொல்லி இருப்பன்”, “சரியான ஏருமை”, “அது நரிவேலை பார்த்துப்போடும்...”, “அந்த ஏருமை மாட்டின்றை கதையை விடப்பா..”, “பச்சோந்தி எப்படி பல்டி அடிக்குது என்று பார்!”, “இந்த நரியை எந்த நாயும் கண்கெடுக்காது”, “குள்ள நரி தன்றை இலாபத்திற்காக ஊரையே விலைபேசுது!”

இதுபோலத்தானே, உங்களுக்குப் பிடிக்காத உயர்தினை மனிதரையும் உங்கள் மனதுக்குள் கறுவியும், உங்களைச் சேர்ந்தவர்களுடன் அந்தரங்கமாகப் பரிமாறும்போதும் அவர்களது நடவடிக்கைகளை அ.நினைப் பாத்திரங்களில் ஏற்றிக் கொச்சைப் படுத்துவீர்கள். அத்தகைய நபர்களை நேரே காணும் போதோ, “சுகமாய் இருக்கீஞ்களா?”, “வாங்கோ இருங்கோ, உங்களைக் கண்டு கனகாலமாச்சது, ஏன் ஜயா யோசிக்கிறீர்கள்” உங்களது உயர்ந்த சேவை இந்த நாட்டுக்குத் தேவை ஜயா! என்றுதானே உயர்தினைக்கு உயர்த்திப் பெரும் பிரமுகராய் முக மலர்ச்சியுடன் வரவேற்று அவர்களைக் கொண்டு உங்கள் காரியங்களை நிறைவேற்றுவீர்கள்.

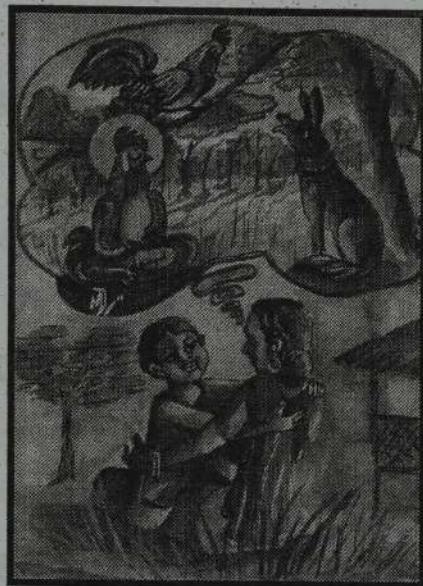
இதுபோலத்தான் “புதிதாய் ஓர் உலகம்” இசை நாடகத்தில் நரி, சேவல் சிந்தனை மொழியும், அவற்றின் இசைவழி உரையாடலும். இருவகைப்பட அமைவு கொண்டவை.

இந்த நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கியிருப்பவர், உலகப் புகழ்பெற்ற சென்னை கிறிஸ்தவ கல்லூரியின் தமிழ்த்துறைத் தலைவரும் எனது ஆண்மீக, ஆன்மனேயப் பணிகளை ஊக்குவிக்கும் பேரறிஞருமான வண்பிதா மோசசு மைக்கல் பரடே அவர்கள்.

வாழ்த்துரைகள் வழங்கி இருப்பவர்கள், எனது அன்புக்குப் பாத்திரமான இ. கலியுகவரதன், யூலியன் புஷ்பராஜா, சி. பத்மராஜா, க. கோணேஸ்வரன், தம்பி இராசவிங்கம் ஆகியோர். அட்டைப்படம் வரைந்து நூலுக்கு சிறப்புச் சேர்த்து இருப்பவர் யாழ். மத்திய கல்லூரியின் ஓவியத் துறையைச் சேர்ந்த, ஆசிரியரான சித்திரச் சீராளன் திரு. டொமினிக் ஜீவா அவர்கள். அவரை அறிமுகம் செய்தவர் யாழ். மத்திய கல்லூரி அதிபரும் எனது நண்பருமான திரு. க. எழில்வேந்தன். அவர்கள் இவர்கள் அனைவருமே எதிர்கால தமிழர் சமூகம், குறிப்பாக குழந்தையர் உலகம் ஏற்றும் பெற்று ஒங்க வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்ட இலக்கிய நண்பர்கள். இந்த நூலை அச்சுப்படி பார்த்து உற்சாகம் தந்தவர் அருமை நண்பர் திரு. யூலியன் புஷ்பராஜா அவர்கள். நூலை துரித கதியில் கண்ணி மயப்படுத்தித் தந்தவர் நல்லூர், மகரிஷி பதிப்பகத்தின் கண்ணி வடிமைப்பாளரும் ஆலோசகருமான அருமைத் தம்பி பா. தயாபரன் அவர்கள். நூலை அச்சுவாகனம் ஏற்றித்தந்த அன்னை அச்ச உரிமையாளரும், கவிஞரும், எழுத்தாளரும், விமசகருமான செ.அ. அழகராஜா, அவருடன் பணியாற்றும் ஊழியர்கள்,

அனைவரையும் உலகமாதா ஆசீர்வதிப்பளாக!

என்றும்,
உங்களாவன்
பாரதிபாலன்
(ஜெயக்குமார் குமாரசுவாமி)
உலகத்தமிழ் இலக்கிய ஒன்றியம், டென்மார்க்
E.mail: Bharathibalan@hotmail.com

“நினைய் ஓர் உண்மீ” (கதை வடிவம்)

ஒரு நரியாருக்கு சரியான பசி..

அந்தக் காட்டிலே இரவு இரவாய் இரைதேடியும்
அவருக்கு ஒன்றுமே கிடைக்கவில்லை..

அதிகாலை ஆகிக் கொண்டும் இருக்கின்றது..

அந்த நரியார் இங்கும் அங்கும் அலைந்து
திரிந்துவிட்டு ஏமாற்றத்தால் ஒரு மரத்தின் கீழே
சோந்துபோய் உட்கார்ந்து இருக்கின்றார்..

அந்த அதிகாலை நேரத்தில் ஒரு சேவலார் மரத்தில்
இருந்து இனிமையாகக் கூவுவது அந்த மரத்தின் கீழே
குந்தி இருந்த நரியாரின் காதிலே கேட்கின்றது.

புதிதாய் ஓர் உலகம்!—

நரியார் ஆவலுடன் மரத்தை அண்ணாந்து பார்க்கின்றார். அங்கே மரத்திலே கொழுத்த அழகான புள்ளிச் சேவலாரைக் காண்கின்றார்.

கண்ட மாத்திரத்தே சேவலாரின் இறைச்சியின் சுவையை நினைத்துப் பார்த்த நரியார் நாக்கால் சப்புக் கொட்டி வீணீர் வடிக்கின்றார்.

“எப்படியும் அந்தச் சேவலாரை மரத்தில் இருந்து கீழே இறங்கி வரச் செய்ய வேண்டுமே.. கீழே இறங்கி வந்ததும் அந்தச் சேவலாரை ஒரே கவ்வில் கவ்விக் கொல்லவேண்டுமே.

இறக்கைகளை உரித்து அவரின் உருசியான இறைச்சியைப் புசிக்க வேண்டுமே.

என்ன தந்திரம் செய்து அந்தச் சேவலாரை கீழே இறங்கிவரச் செய்யலாம்?”

இவ்வாறு, அந்த நரியார் தனது மனதுக்குள் திட்டம் போட்டுக் கொண்டே சேவலாரைக் குநிவைத்துப் பார்த்தபடியே இருக்கின்றார்.

இப்போது, நரியாருக்கு ஒர் உபாயம் தோன்றுகின்றது. உடனே அவர், மரத்தில் இருந்த சேவலாரிடம் அடக்கமாக அண்ணாந்து, “வணக்கம் சேவலாரே! இந்த இனிமையான காலை நேரத்தில் எனது

அன்பான வணக்கம்!“ என்று அன்பொழுகப் பேசுகின்றார்.

சேவலார் இதனை எதிர்பார்க்கவில்லை..

“நரியார் இதுவரையில் எங்கள் பறவை இனத்தவர்டம் இப்படிச் சுகம் விசாரித்தது கிடையாதே..! ஒரு நாளும் இல்லாதவாறு, இன்று ஏன் இவ்வாறு இனிய வணக்கம் சொல்லிக் குழையக் குழையப் பேசிக் கொண்டு இருக்கின்றார்?“ இவ்வாறு சேவலாருக்கு சந்தேகம் வலுக்கின்றது.

சேவலார், கூவுவதை நிறுத்திவிட்டு குழப்பத்தோடு நரியாரேப் பார்த்து, “நரியாரே! என்றைக்கும் இல்லாமல் இன்றைக்கு மட்டும் வணக்கம் சொல்லி இனிமையாகப் பேசுகின்றே! திழென உமக்கு என்ன நடந்தது? இன்றைக்கு மட்டும் ஏன் இந்தத் தனிடக்கம்..?”

இவ்வாறு, தனது சந்தேகத்தை வெளிப்படையாகவே கேட்டு விடுகின்றார்..

சேவலர் போன்ற பறவை இனத்தவரை வேட்டையாடும் நரியார் போன்ற விலங்கு இனத்தவர் திழர் என எதிரே வந்து நின்று “ வணக்கம் வாழ்க! சேவலாரே நலமாக இருக்கின்றோ?“ என்று அன்பாகப் பேச ஆரம்பித்தால் அந்தப் பறவை இனத்தவர்கள் எப்படி நம்புவார்கள்?

தனது அன்பான வணக்கத்தையும், மிகுந்த பணிவையும் சேவலார் சந்தேகப்பார் என்பதும் நரியார் எதிர்பார்த்ததுதான். எனவே, நரியார் சேவலாரிடம் “அன்பான சேவலாரே! இனிமேல் இங்கே யாருக்கும் யாரும் எதிரியல்ல. நீரும் நானும் நன்பர்கள்.” என்று அன்பொழுகக் கூறுகின்றார்.

“எங்களை வேட்டையாடும் நரியாரா இப்படிப் பேசுவது..? எப்படி சாத்தியம்?” என்று அந்தச் சேவலார் நரியாரிடம் சந்தேகத்துடன் மேலும் வினவுகின்றார். அதற்கு நரியாரும், “சேவலாரே என்மேலே சந்தேகப்பட வேண்டாம். ஒரு காலத்தில் நாங்கள் பகையாளிகளாக இருந்தது உண்மைதான்.

ஆனால் நேற்று இரவில் இருந்து சமாதான ஒப்பந்தம் ஒன்று உருவாகிவிட்டது.

“இனிமேல், எல்லா விலங்கு இனத்தவரும், பறவை இனத்தவரும் சண்டை போட்டுக் கொள்ளக் கூடாது. அன்பாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

இரு இனமும் சகோதர மனப்பான்மையை வளர்த்துவர வேண்டும்.” இப்படியாக அந்த ஒப்பந்தத்தில் இருக்கின்றது. அதனை எல்லா விலங்கு இனத்தவருக்கும், பறவை இனத்தவருக்கும் விளக்கமாகக் கூறப் போகின்றார்கள்.

அதற்காக இன்று ஒரு மகாநாடே நடைபெறப் போகின்றது. அந்த ஒற்றுமை மகாநாட்டுக்காகவே போய்க்கொண்டு இருக்கின்றேன். வழியிலே சற்று இளைப்பாறவே இங்கே உட்கார்ந்துள்ளேன்.

உம்மையும் சந்தித்தது நல்லதாகப் போய்விட்டது.

சேவலாரே, உமக்கு பறவை விலங்கு ஒற்றுமை உடன்படிக்கை பற்றி இதுவரையில் யாருமே சொல்ல வில்லைப் போலும்.

அதனால்தான் எங்களது பழைய பகைமையை மனதிலே வைத்து என்னுடன் பேசத் தயங்குகின்றீர்.

நான்தான் இப்போது சொல்லி விட்டேனே. கவலையை விடும். நாங்கள் இருவரும் நன்பர்கள் ஆகித்தான் விட்டோமே.

அழகான புள்ளிச் சேவலாரே! எங்களது ஒற்றுமையை வளர்ப்போம். என்றும் நன்பர்களாகவே இருப்போம்! சற்றுக் கீழே இறங்கி வாரும்!

வந்தால் நாங்கள் இருவரும் இது பற்றி இனிமையாக இன்னும் விளக்கமாக உரையாடிக் கொண்டே எங்களது ஒற்றுமை மகாநாட்டுக்குப் போகலாம்!”

புதிதாய் ஓர் உலகம்!

இவ்வாறு, அந்த நரியார் கூறிவிட்டு சேவலாரின் வரவுக்காக ஆவலுடன் மரத்தை அண்ணாந்து பார்க்கின்றார்.

அப்போது, அந்தச் சேவலாரோ நரியாரை ஊன்றிக் கவனிக்கின்றார்..

நரியாரின் பசித்த கண்களில் வேட்டை வெறி தென்படுவதை உணர்கின்றார்.

வேட்டையாடும் தனது உள்ளோக்கத்தை முடி மறைத்தே அந்த நரியார் அன்பானவர் போல கள்ளத்தனமாக உரையாடுகின்றார் என்ற சந்தேகம் சேவலாருக்கு வலுக்கின்றது.

“தனது வேட்டை சுலபமாக இருக்க நான் மரத்தை விட்டுக் கீழே இறங்கி நரியாருக்கு அருகிலே வர வேண்டும்” அதற்காகவே நரியார் இந்தப் பாடு படுகின்றார்.

நான், அப்படி கீழே இறங்கிச் சென்றால் என்னை ஒரே கெளவில் கெளவி எனது இறைச்சியைப் புசிப்பது நரியாருக்கு வசதியாக இருக்குமல்லவா? என்னைத் தந்திரமாகப் பிடித்துத் தின்னவே எங்களது பறவை இனத்திற்கும், தங்களது விலங்கு இனத்திற்கும் ஒந்றுமை உடன்படிக்கை, ஒந்றுமை மகாநாடு என்றெல்லாம் பெரிதாகக் கதை அளக்கின்றார்.

என்னைத் தனது நண்பன் என்று கூறி உரிமை கொண்டாடுகின்றார்.

நரியாரின் புத்தியை என்ன என்பது?“

நரியாருடன் மிகவும் கவனமாகவே நடந்து கொள்ள வேண்டும்.”

இவ்வாறு, தனக்குள்ளே யோசித்த சேவலார் மரத்திலே உசார் ஆகி உட்கார்ந்து கொள்கின்றார். நரியாரின் சதித் திட்டத்தை உடைத்துத் தன்னைக் காப்பாற்ற என்ன வழி பண்ணலாம்?” இவ்வாறு சிந்திக்கத் தொடங்குகின்றார்.

சேவலாருக்கும் ஒர் உபாயம் தோன்றுகின்றது. உடனே சேவலர், நரியாருடன் ஒன்றும் பேசாது தனது தலையை வேறு பக்கம் நிமிர்த்தி தூர யாரையோ ஆவலுடன் பார்ப்பது போலப் பாசாங்கு செய்கின்றார்.

தன்னிடம் ஒன்றும் பேசாது வேறு திசையில் பார்த்தபடி இருந்த சேவலாரிடம் அந்த நரியார், “என்ன என்னிடம் ஒன்றும் பேசாமல் இருக்கின்றீர் சேவலாரே! அங்கே தூரத்தே என்னதான் விவேசமாகத் தெரிகின்றதோ?

மரத்தின் கீழே இருக்கும் உமது நண்பனான என்னை மறந்து மிகவும் உன்னிப்பாக யாரையோ பார்த்துக் கொண்டு இருக்கின்றீரே?” என்று மீண்டும் மீண்டும் தவிப்போடு கேட்டபடி நிற்கின்றார்.

புதிதாய் ஓர் உலகம்! —

ஓன்றும் பேசாது நரியாரைத் தவிக்க வைத்த சேவலார் இப்போது நரியாரிடம் அச்ட்டையாக “அங்கே தூரத்தே கூட்டமாக வருபவர்களைப் பார்க்கின்றேன்.” என்று மேலும் தூரத்தே பார்த்தபடி ஆவல் பொங்கச் சொல்கின்றார். நரியாரோ, “இன்றைக்கு எனக்கு நல்ல வேட்டைதான்” என்று தனது மனதுக்குள் நினைத்து மகிழ்ந்தபடியே சேவலாரிடம் மீண்டும் பேச்குத் தொழுக்கின்றார்.

“என்ன சேவலாரே! கூட்டமாக உங்கள் சேவல், கோழி இனபந்துக்கள் வருகின்றனரா.? நல்லதாகப் போயிற்று.! எல்லா நண்பர்களுமே மகாநாட்டுக்கு மகிழ்ந்து பேசிக் கொண்டே செல்லலாமே!”

இவ்வாறு நரியார் தனது உள்ளேங்கக்கத்தை மறைத்து மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

உடனே சேவலாரோ, “இல்லை நரியாரே இல்லை. நான் சொல்லி முடிக்குமுன் நீரே முந்தலாமோ? வருவது எங்கள் சேவல், கோழி இனபந்துக்களே அல்ல.

அங்கே வந்து கொண்டு இருப்பவர்கள் வேட்டை நாய் இனசனங்கள்.

இப்போது அவர்களும் எங்கள் நண்பர்கள் ஆகிவிட்டார்கள் தானே!

நீர் எனக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் விலங்கு பறவை ஒந்றுமை மகாநாட்டுக்குப் போகத்தான் அவர்கள் கூட்டமாக பாய்ந்து பாய்ந்து வந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்று நினைக்கின்றேன்.

அந்த நண்பர்களும் அருகே வந்தவுடன் அனைவரும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து அந்த ஒந்றுமை மகாநாட்டுக்குப் போகலாம் நரியாரே!” என்று அந்தச் சேவலார் ஆவலாகச் சொல்லிக் கொண்டே மேலும் தூரத்தே பார்த்தபடி இருப்பதுபோலப் பாசாங்கு செய்கின்றார்.

“தூரத்திலே வேட்டை நாய்க் குலத்தவர் கூட்டமாக வருவது பற்றி சேவலார் கூறக் கேட்ட மாத்திரத்தே நரியாருக்குப் பயத்தினால் நெஞ்சு ‘படக், படக்’ என அடிக்கின்றது.

“அந்தப் பயங்கரவாதிகளிடம் சீக்கினால் எனது கதி அதோகதிதான்” “அந்தப் பயங்கரவாதிகள் அனைவருமே பாய்ந்து வந்து என்னைப் பந்தாடி விடுவார்களே!

என்னைக் கடித்துக் குதறீக் கொன்று விடுவார்களே! இப்போது, பெரும் ஆபத்தில் அல்லவா மாட்டி விட்டேன்!” இவ்வாறு நரியார் குலைநடுக்கம் கொள்கின்றார். தனது பயத்தை வெளியே காட்டாத நரியார் உடனே சேவலாரிடம் “அப்படியானால் நான்போகின்றேன்.” என்று கூறுகின்றார்.

புதிதாய் ஓர் உலகம்!—

சேவலாரும் தனது திட்டத்தால் நரியார் பயந்து பின்வாங்குவதை உணர்கின்றார். எனவே அந்த நரியார் போவதைத் தடுப்பதுபோல “போக வேண்டாம் நில்லும் நரியாரே! நானும் கீழே இறங்கி வருகின்றேனே. நாங்கள் இருவரும் நன்பர்கள்தானே!” என்று பாசாங்குடன் கூறுகின்றார்.

இப்போது, நரியாரோ, “அந்தப் பயங்கர வாதிகளான வேட்டை நாய்க் கூட்டத்தார் பக்கத்திலே வருவதற்கு முன்னர் அந்த இடத்தைவிட்டு எப்படியும் தப்பி ஒடிப் போய்விட வேண்டும்.” என்று தூடியாய்த் தூடிக்கின்றார்.

இவ்வாறு அஞ்சி நடுங்கிக் கொண்டிருந்த நரியாருக்கு இப்படியும் சிந்தனை பிறக்கின்றது. “நான் விலங்கு பறவை ஒற்றுமை என்று பொய் கூறியதாகச் சேவலார் கருதினால் சேவலார் கைகொட்டிச் சிரிப்பாரே! அது எனக்கு அவமானம் அல்லவா?”

‘இந்த இடத்தை விட்டு ஒடிப் போவதற்கு முன்னர், சேவலாரை திருப்திப்படுத்திச் செல்லலாம்.

வேறாரு சந்தர்ப்பத்தில் தனது நன்பன் உறவைச் சொல்லியே சேவலாரை திரும்ப வந்து வேட்டையாடலாம்’ என்ற நப்பாசையுடன் அவசரமாக சேவலாரிடம் இவ்வாறு கூறுகின்றார்.

“சேவலாரே! பறவை இனங்களும், விலங்கு இனங்களும் ஒன்றை ஒன்று பகைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. எல்லோரும் ஒந்றுமையாக இருக்கவேண்டும் என்ற ஒப்பந்தம் தயாராகி இருப்பது பற்றியும், அதற்காக இன்று ஒந்றுமை மகாநாடு நடக்கப்போவது பற்றியும் இன்னும் பலருக்குத் தெரிந்திருக்காது..”

ஒந்றுமை உடன்படிக்கை தயாராகி மகாநாடு நடக்கப்போவதைப் பற்றி உம்மிடம் நான் தானே சொன்னேன். நான் சொன்ன பின்னால்தான் சேவலாரான உமக்கே ஒந்றுமை மகாநாடு பற்றி எல்லாம் தெரிய வந்தது அல்லவா?

ஒருவேளை உம்மைப் போலவே அந்த வேட்டை நாய் இனத்தாருக்கு அந்த ஒந்றுமை உடன்படிக்கை பற்றி தெரியாது போனால் எனது கதி என்ன ஆவது?.

அவர்கள் இங்கே என்னைக் கண்டதும் ஓடிவந்து கடித்துக் குதற்க கொன்று விடுவார்கள் அல்லவா? அவர்கள் பயங்கரவாதிகள் அல்லவா?

எனவே நான் உடனே இந்த இடத்தை விட்டு ஓடிப்போய்விடவேண்டும். வேறு ஒருநாள் வந்து உம்மைச் சந்திக்கின்றேனே சேவலாரே!.” இவ்வாறு அவசரத்துடன் கூறி விட்டு நரியார் பயத்துடன் ஓட்டம் பிடிக்கின்றார்.

புதிதாய் ஓர் உலகம்! _____

நரியார் ஒட்டம் எழுப்பது கண்ட சேவலார், மரத்தைவிட்டு
கழே குதிக்கின்றார்..

“கொக்.. கொக்’ என்று” தமக்குள் சிரித்தபடியே”

‘நரியார் யாருக்கு சொல்கின்றார் சமாதான ஒப்பந்தக்
கதை ..!

விழுந்தாலும் மீசையில் மண் ஒட்டவில்லை
என்பதுபோல இன்னும் ஒற்றுமை மகாநாட்டை கூறிக்
கொண்டு நரியார் ஒட்டம் பிடிக்கின்றாரே..

தந்திரத்தைத் தந்திரத்தால்தான் வெல்லவேண்டும்.

முள்ளை முள்ளால்தான் எழுக்க வேண்டும்..

கெட்டிக்காரன் புஞ்சு எட்டு நாளைக்கு..

இனிக்க பேசி ஏமாற்றுபவரிடம் எச்சரிக்கையாக
இருக்கவேண்டும்.

எதிரிகளிடம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.
பொய்சொல்லி என்னைக் கொல்லப் பார்த்த நரியாரிடம்
இருந்து என்னைக் காப்பாற்றிவிட்டேன்.

அதற்காக ஒருநாளும் பொய் சொல்லாத நானும்
என்னைக் காப்பாற்ற வேட்டை நாய் இனத்தவர்
வருவதாக ஒரு பொய் சொல்லி விட்டேன்.

இனிமேல் நான் பொய்சொல்லாமல் இருக்க நல்ல நண்பர்களை கடவுள் எனக்குத் தரவேண்டும்.

எமக்கு இனிய பொழுது விடிந்து கொண்டு இருக்கின்றது. நல்லகாலம் பிறக்கப் போகின்றது. எமது இனம் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும்! அதற்காக விவேசமாக இப்போது நான் கூவப்போகின்றேன்” இவ்வாறு தனக்குள் சிந்தித்து மகிழ்ந்து கொண்டே கொக்கரக்கோ. என்று அந்தச் சேவலார் அழகாக இராகம் இசைக்கின்றார்.

அப்போது அந்த இடத்திற்கு ஒரு சேவல் சுவாமியார் வருகின்றார். அவரை சேவலார் “வணக்கம் சுவாமி” என்று வணங்கி வரவேற்கின்றார். அந்த சேவல் சுவாமியார் அங்கே நடந்தது அனைத்தையும் தாம் உணர்ந்து கொண்டதாக சேவலாரிடம் கூறுகின்றார்.

சுவாமியார் என்றால் கடவுள் போல எல்லா உயிர்களையும் நேசிப்பவர்கள் அல்லவா!

அவர், பசீத்து வந்த நரியார் உணவில்லாமல் பயத்துடன் பட்டினியாக ஒருவதை வழியில் கண்டதாகக் கூறுகின்றார். நரியாரின் பசீ தன்னை வாட்டுவதாகச் சேவலாருக்குக் கூறி வருந்துகின்றார். “வரும் வழியில், ஒடிக்கொண்டிருக்கும் நரியாரிடம், ‘ஓ நரியாரே! இங்கே வந்து என்னையே சாப்பிடும்’ என்று உரத்துக் கூப்பாடு போட்டேன். நரியார் அதனைப் பொருட்படுத்தாமல்

புதிதாய் ஓர் உலகம்!

தனது உயிரைக் காப்பாற்ற குடல் தெறிக்க ஒடிக் கொண்டு இருக்கின்றாரப்பா. நரியாருக்கு இன்றைக்கு உணவில்லை. அவர் மகா பட்டினி.

பரிதாபம்... பரிதாபம்.! அதை நினைக்கவே எனது உள் ஓம் வேதனை அடைகின்றதே!” என்று சேவலாருக்கு அந்தச் சேவல் சுவாமியார் வருத்தமுடன் கூறிப் பெருமுச்சு விடுகின்றார்.

மேலும் அந்தச் சேவல் சுவாமியார்,

“யாரும் பசி பட்டினியுடன் இருக்கக் கூடாது. உலகிலே உள்ள சகல ஜீவராசிகளும் சகோதர உறவுடன் ஒரே உணவை உண்டு ஒன்றாக உறங்க வேண்டும். அதற்கு, எந்த உயிரினத்தையும் வருத்தாத, கொன்று புசிக்காத ஒரு பரிசுத்த உணவு இந்த உலகத்தின் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் தேவை.

இந்தப் பூமியில் வாழும் எல்லா உயிரினங்களும் அந்த அகிம்சை உணவைப் புசித்தால் மாத்திரமே உலகிலே ஒற்றுமை உருவாகும். எல்லா உயிரினங்களும் ஒன்று கூடி மகிழும்.

அதனை எம்மைப் படைத்த கடவுளிடம் கேட்டுப் பெறுவதற்குக் கடுந் தவம் ஆற்றப்போகின்றேன்! நான் திரும்பி வரும்வரை இந்த உலகத்தில் வாழும் எல்லா உயிரினங்களும் “ஓ. இறைவா! உலகத்திற்கு ஒற்றுமை

வேண்டும், ஒரே உணவையே அனைவரும் புசிக்கும் காலம் உருவாகவேண்டும்.” என்று ஒன்றுகூடித் தியானம் புரியங்கள்.

ஓ தாவர பட்சணிகளே! மரத்தார், செடியார், புல்லார், பூண்டார்களே! உங்கள் அனைவருக்கும் சேர்த்துத்தான் இதனை இங்கே சொல்லி வைக்கின்றேன்.” இவ்வாறு, கருணை பொங்க அந்த சேவல் சுவாமியார், உலகில் வாழும் அனைவருக்காகவும் உபதேசிக்கின்றார்.

மேலும் அந்தச் சேவல் சுவாமியார் சேவலாரைப் பார்த்து, “சேவலாரே, நீரும், இனிமேல் உலகம் விழிக்க அதிகாலை கூவும்போது, எல்லா உயிரினங்களும் ஒன்றுபடவேண்டும்!

எந்த ஜீவனும் வருந்தக் கூடாது. அனைவரது பாதுகாப்பையும் இறைவன் உறுதி செய்ய வேண்டும். அனைவரும் ஒன்றாய் கூடி மகிழ வேண்டும். என்று பரந்த சிந்ததயுடன் தியானம் புரிந்து கூவும்.

அப்போதுதான் இறைவனை நோக்கிய எனது தவம் உலகம் ஒன்றுபடும் அந்த சொர்க்கத்தை இந்தப் பூமிக்குக் கொண்டுவரும்.”

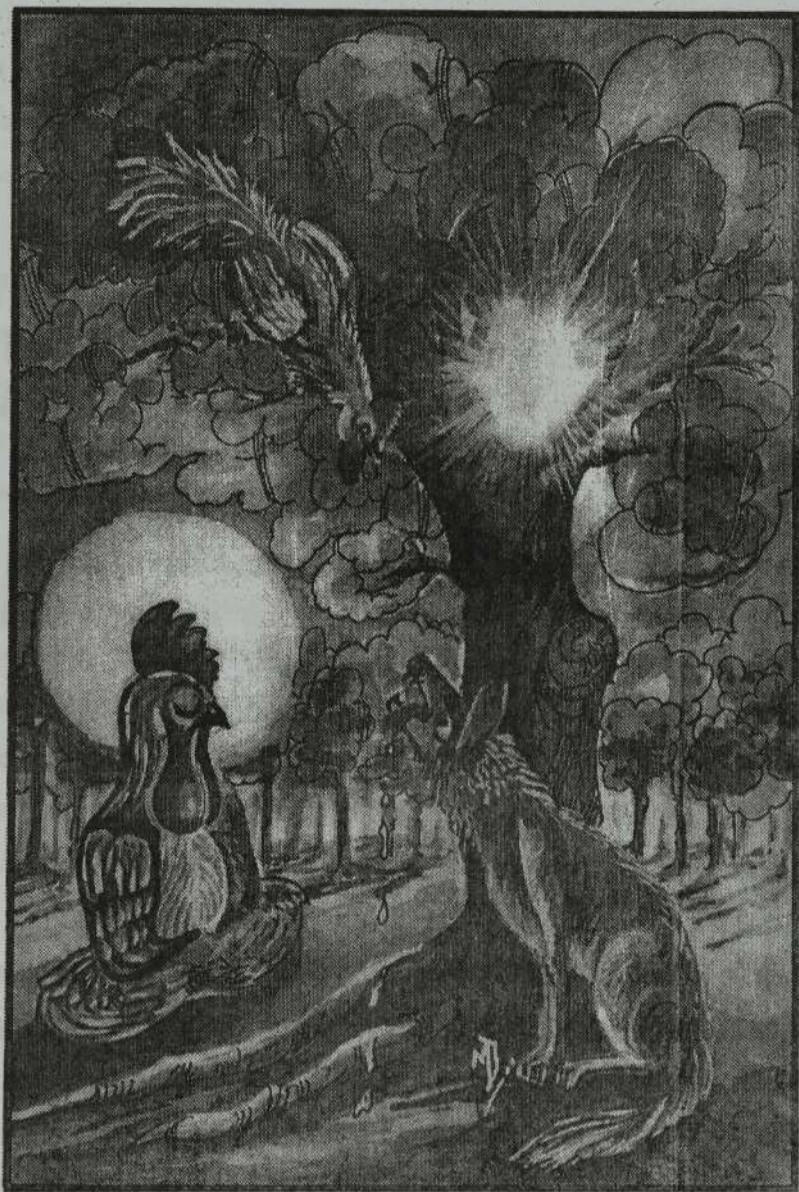
இவ்வாறு, உபதேசம் புரிந்த அந்தச் சேவல் சுவாமியார், “புதிதாய் ஓர் உலகம் செய்வோம்!” என்று புதிய இராகத்தில் கூவிக் கொண்டே தமது தவக் குகையை நோக்கிச் செல்கின்றார்..

(முற்றும்)

புதிதாய் ஓர் உலகம்! —

“புதிதாய் ஓர் உலகம்”

(நடக வடிவம்)

புதிதாய் ஓர் உலகம்!

அரங்க முன்னேற்பாடுகள்

“புதிதாய் ஓர் உலகம்” ஓரங்க நாடகத்தை மேடை ஏற்று வோருக்காக...

டெம்:- ஒரு காட்டுப் பகுதி..

பாத்திரங்கள்:- நரி, சேவல், சேவல்சீத்தர்.

நேரம் :- அதிகாலை

சேவல் மரத்தில் கிருப்பது போன்ற பாவனையை அண்ணாந்து பார்த்துப் பேசும் நரியாரின் அபிநூல் பாவ நடிப்பின் மூலம் எதிரில் உள்ள பார்வையாளர்களுக்கு உணர்த்தும் விதத்தில் நரி என்ற பாத்திரம் தத்துப்பாக அமைதல் வேண்டும்.

இயரமான மரத்தில் சேவல் கிருந்து உரையாடுவதை நாடக மேடையில் காட்டக் கூடிய வசதி கிருப்பின் காட்சி சிறப்பானதாக கிருக்கும்.

மரத்தில் கிருக்கும் சேவல் சீந்திப்பதையும், உரையாடுவதையும் பார்வையாளருக்குப் புரிய வைக்க திரைக்குப் பின் கிருந்து யாராவது கிசை வடிவில் ஒலிக்கலாம்.

அல்லது நரி, சேவல் உரையாடல் சம்பவங்களை கிசைவடிவில் முன்கூட்டியே ஒலிப் பதிவு செய்து வைத்து, அவை சீந்திப்பதையும், உரையாடுவதையும் அந்தந்த நேரங்களில் கிசைக்கவைத்து சம்பவக் கோர்வைகளை நகர்த்தலாம்.

நரியும், சேவலும் தாமே தமக்குள் சீந்திப்பதை மேற்குலகின் ‘றாப்’ கிசையுடன் கூடிய தமிழிலும், அவற்றின் உரையாடலை தமிழ் கிசை மரபுகளை மனதிற் கொண்டும் கிந்த நாடகம் உருவாக்கப் பெற்றுள்ளதால், பின்னணி கிசை, பக்க வாத்தியங்களின் ஒலியைவிட பாடல் வர்கள் மிகவும் தெளிவானதாக விளங்கக் கூடிய வகையிலே ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட வேண்டியது பிரதானமானது.

இறுதியாக வரும் சேவல் சீத்தரை ஒரு சுவாமியார் வடிவம் தாங்கிய சேவலாக உருவாக்கி அதன் உரையாடல் பார்வையாளர்களது உள்ளத்தில் பக்திப் பரவசத்தை ஏற்படுத்தி சிந்திக்கத் தூண்டும்படி அமைத்து நாடகத்தை நிறைவுக்குக் கொண்டுவரல் வேண்டும்.

எனவே சேவல் சீத்தர் உபதேசத்தையும், உரையாடலையும், முன்னெண்டு நாடகத்தை நாடகத்தை நிறைவுக்குக் காண்பிக்க வேண்டும்.

புத்துணர்ச்சி தருகின்ற பக்தி மயமான பின்னணி கிசையுடன், அச் சேவல் சீத்தரான சுவாமியார் உபதேசங்களை கிந்து, கிசலாமிய, கிறித்துவ, பெளத்த மத பக்திப் பாடல்களின் கலப்புப் பக்தி (சமரச) கிராகத்தில் அமைத்தால் கிந்த நாடகத்தின் மூலம் சொல்ல வந்த விடயம் முழுமை பெறும்.

சேவலும், நரியும் தத்தமக்குள் சிந்திப்பது, மகிழ்வது, புலம்புவது ராப் கிசையில் ஓரம்பிக்குமுன் ‘உஷ்’ என்று ஒலித்து சைகை செய்வதன் மூலம் அது கிரகசியம் என்பதைப் பார்வையாளருக்குப் புரிய வைக்கலாம்.

நரி, சேவல் சிந்திப்பதனை மேற்குலகின் ‘ராப்’ கிசை மூலம் அரங்கில் உள்ளவர்களுக்கு காண்பிக்கக் கருதியதன் நோக்கம், “புலம் பெயர் தமிழ் சிறுவர்களின் சிந்தனை மொழி தமிழாக அல்லாது ஜோராப்பிய மொழிகளாகவே கிருப்பது...” என்பது தான் காரணம் என்பது ஒரு புறமிருக்க, தமிழ்நாடு, கிலங்கை உள்ளிட்ட உலகமயமான தமிழர் கலாச்சார வடிவங்கள் அனைத்தும் மேற்குலக மரபினை அடியொற்றி தத்தமது நாட்டின் கிலக்கியப் படைப்புக்களை கின்றைய காலப்பகுதியில் வெகுஜன ஊடகங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தி வருதலையும் கருத்திற் கொண்டே.

புதிதாய் ஓர் உலகம்! —

புதிதாய் ஓர் உலகம்..!

(நாடக வடிவம்)

(அதிகாலை நேரம், ஊருக்கு ஒதுக்குப் புறமான காட்டுப்பாங்கான இடத்தில் வேட்டைக்கு வழிகாணாத நரியின் பசி வெளிப்பாடு)

நரி:- (நாப் இசை)

பசியோ வயிற்றைக் கிள்ளுதே!- எந்த
பறவை விலங்கைநான் கொல்வதோ!
இரவெல்லாம் இரை தேடினேன்!- இப்போ
அதிகா ஸையுந்தான் ஆனதே!

எதையும் காண வில்லையே!- இனி
வேட்டைக்கு வழி என்ன செய்வது?
எதைநான் வேட்டை புரிவது?
எதைநான் வேட்டை புரிவது?

வேட்டை- வேட்டை- வேட்டை- வேட்டை

வேட்டை ஆட வேட்டை ஆட
எதுவும் இங்கே கிடைக்கவில்லை!
அந்தப் பக்கம் இந்தப் பக்கம்
எந்தப் பக்கம் பார்த்தாலும்.

எமாற்றித் தின்ன எதுவும் இல்லை
எமாற இங்கு யாரும் இல்லை.
பறவை விலங்கைக் காணவில்லை
பார்வைக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை.

ஒன்றும் இல்லை ஒன்றும் இல்லை
வேட்டை ஆட ஒன்றும் இல்லை.!

முயலோ குட்டி மானோ இல்லை
பறவைக் கூட்டம் காணவில்லை.

இறந்து போன விலங்கு, பறவை
எதுவும் வழியில் கிடைக்கவில்லை.

சிங்கம் புலியோ வேட்டைநாயோ
தின்ற மிச்சம் எதுவும் இல்லை.
எச்சில் எலும்பு தானும் இல்லை.
எதையும் இங்கே காணவில்லை.

பசியோ வயிற்றைக் கிள்ளுதே!-
பறவை விலங்கோ இல்லையே.
பசியோ வயிற்றைக் கிள்ளுதே.
பசியோ வயிற்றைக் கிள்ளுதே.

புதிதாய் ஓர் உலகம்!

(அப்போது ஒரு சேவல் கூவுகின்றது. அதனைக் கேட்டதும் நரிக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகவே அண்ணாந்து பார்க்கின்றது. மரத்தில் சேவலைக் கண்ட மகிழ்ச்சியால் தலையை ஆட்டிய நரி துள்ளிக்குதிக்கின்றது. நாக்கினால் சப்புக் கொட்டி வீணீர் வடித்தபடி ‘உஷ்’ என்று இரகசிய சமிக்ஞை உணர்த்தி மகிழ்ச்சியில் துள்ளுகிறது. அதன் மகிழ்ச்சித் துள்ளல் தொடர்ந்து ‘றாப்’ இசையில். .)

ஆஹா காகா கோழிச் சேவல்

மரத்தில் இருந்து கூவுதே-எந்தன்

வேட்டைக்கு ஒருவழி கிடைத்ததே!-எந்தன்

வேட்டைக்கு ஒரு வழி கிடைத்ததே!

கொழுத்த சேவற் கோழி இறைச்சி

கடிச்சுத் தின்ன ருசியாய் இருக்கும்

கலைச்சுப் பிடிக்க முடியாதே - அது

உச்சிக் கொப்பில் உட்கார்ந்திருக்கே!

மரத்தால் சேவல் இறங்கி வரவோர்

தந்திரம் பண்ண வேண்டுமே!- ஒரு

திட்டம் தீட்ட வேண்டுமே!-பெருந்

திட்டம் தீட்ட வேண்டுமே!

போடப் போறேன்! போடப் போறேன்!

நல்ல திட்டம் போடப் போறேன்!

மரத்தால் சேவல் இறங்கி வரவே
வகையாய்த் திட்டம் தீட்டப் போரேன்!

தீட்டப் போரேன் தீட்டப்போரேன்!
திட்டம் ஒன்று தீட்டப் போரேன்!
சேவல் பிடிக்கும் திட்டத்தாலே
சோக்கான இறைச்சி தின்னப் போரேன்!

நரிமுளையை நான் காட்டப் போரேன்!
நல்ல திட்டம் தீட்டிச் சேவலின்
சோக்கான இறைச்சி தின்னப் போரேன்!
சோக்கான இறைச்சி தின்னப் போரேன்!

(நரி திட்டம் தீட்டுவது போல பாவனை செய்ய வேண்டும்.
இடையே சேவல் ஒருமுறை கூவ வேண்டும். இப்போது
திட்டம் உருவானதாக நரி மகிழ்ச்சியால் துள்ளி ‘உஷ்’
என இரகசிய சமிக்ஞை உணர்த்த வேண்டும். அதன்
மகிழ்ச்சி தொடர்ந்தும் ‘றாப்’ இசை வடிவில்...)

திட்டம் ஒன்றைத் தீட்டி விட்டேன்.
ஆஹா திட்டம் தீட்டி விட்டேன்!
சேவல் மரத்தால் இறங்கி வரவே
தந்திரம் ஒன்று பண்ணப் போரேன்!

புதிதாய் ஓர் உலகம்!

பண்ணப் போறேன் பண்ணப் போறேன்!

தந்திரம் ஒன்று பண்ணப் போறேன்!

சேவற்கோழி சிறக்கை அடித்தே

மரத்தால் குதிக்கப் பண்ணப் போறேன்!

வரட்டும் சேவல் வரட்டும் இங்கே

மடக்கிப் பிடித்துக் கடித்துத் தின்பேன்!

வேட்டை - வேட்டை - வேட்டை - வேட்டை

வேட்டை ஆட வேட்டை ஆட

சேவல் ஒன்றே கிடைச்சாச்சு!

திட்டம் அதற்கே தயாராச்சு!

கோழிச் சேவல் ருசியாய் இருக்கும்..

கொண்டாட்டந்தான்! கொண்டாட்டம்!

மரத்தை விட்டு கோழிச் சேவல்

இறங்கத் திட்டம் தீட்டிவிட்டேன்!

திட்டம் - திட்டம்- திட்டம்- திட்டம்

சேவற் கோழி தின்னத் திட்டம்!

தந்திர நரிக்கு நிகர்யார் உண்டு?

எந்தன் திறமை காட்டப் போறேன்!

கோழிச் சேவல் சோக்காய் இருக்கும்!

கொஞ்சம் வேலை காட்டப் போறேன்!

(நரி, நாக்கினால் சப்புக் கொட்டியபடி சேவலைப் பணிவன்புடன் அழைக்கின்றது. இரண்டினதும் உரையாடல் தமிழிசை மரபிலே..)

நரி:-

சேவலாரே! அன்புச் சேவலாரே.

அழகாகக் கூவுகின்ற சேவலாரே. - உம்மை

வணங்குகின்றேன்! வாழ்த்துகின்றேன்! நண்பனாரே!

- உம்மை

வணங்குகின்றேன்! வாழ்த்துகின்றேன்! நண்பனாரே!

மரத்தில் இசை பாடிநிற்கும் சேவலாரே.

ஆஹா சேவலாரே! - நீரே

கூவிக் காலை விடியச் செய்வீர் நண்பனாரே!

உமக்கு நிகர் உலகில் உண்டோ சேவலாரே! - நீர்என்

நண்பன் என்றால் பெருமைதானே சேவலாரே!

சேவல் :-

கொக்கரக்கோ. கொக்கா ரக்கோ.

புதிதாய் ஓர் உலகம்!—

நரியார்தானோ! அங்கே நரியார் தானோ.

மரத்தின் கீழே பேசுவது நரியார் தானோ.

நம்ப என்னால் முடியவில்லை நரியார் தானோ. அங்கே
நரியார் தானோ.

தேனொழுகப் பேசுவது நரியார்தானோ- அங்கே
நரியார்தானோ!

நம்ப என்னால் முடியவில்லை நரியார்தானோ - சூள் ஸ
நரியார் தானோ! - என்னை

நண்பன்று அழைப்பதெல்லாம் நரியார்தானோ!- இந்தப்
பணிவெல்லாம் இங்குவெறும் பலுடா தானே! - என்முன்
நடப்பதெல்லாம் நாடகமோ கனவேதானோ? - அங்கே
மரத்தின் கீழே நிற்பதென்ன நரியார்தானோ?!
சூள் ஸ நரியார் தானோ!

கொக்கரக்கோ. கொக்கா ரக்கோ

நரி:-

சேவலாரே! அன்புச் சேவலாரே!

நரியார் தான் பேசுகின்றேன் சேவலாரே!.

அழகான எந்தன் புள்ளிச் சேவலாரே!- உமக்கு

ஆனந்தமே ஊட்டவந்தேன் நண்பனாரே!

எனது அன்பைக் காட்ட வந்தேன் சேவலாரே- அதை
எப்படித்தான் புரிய வைப்பேன் நண்பனாரே!

எல்லோருக்கும் நல்ல காலம் சேவலாரே! - இங்கே
 எல்லோரும் நல்லவர்தான் சேவலாரே! - இனி
 எவர்க்கும் இங்கே எதிரியில்லை சேவலாரே!

எல்லோருமே நண்பர் ஆனார் சேவலாரே - இனி
 நாங்கள் எல்லாம் நண்பர்தானே சேவலாரே!.
 அன்புச் சேவலாரே.

சேவல்:-

கொக்கரக்கோ. கொக்கா ரக்கோ.
 நம்மை வேட்டை ஆடுகின்ற நரியார்தானோ - அங்கே
 நரியார்தானோ? - என்னை
 நண்பன் ஆக்கப் பார்க்கின்றீரே நம்புவேனோ?

இருந்தபோதும் இனியகாலை புலரக் கூவும் - என்முன்
 வந்து நின்று நண்பன் என்றீர் மகிழ்ந்தேன் நானே!.. வந்து
 மங்கலமாய் நண்பன் என்றீர் மகிழ்ந்தேன் நானே!

நல்லகாலம் அனைவருக்கும் வந்தாச்சு என்றீர்!
 எல்லோரும் நல்லவர்தான் என்றே சொன்னீர்!
 புலரும் காலை புரியும்படி பேசும் கேட்பேன்!
 புதிர் புதிராய்ப் போடுகின்றீர் நரியாரே நீர்!

புதிதாய் ஓர் உலகம்!

நியாயம் ஆக இருந்திடில் நாம் நண்பர் ஆவோம்!-எங்கே
நரியாரே நல்விளக்கம் தாரும் கேட்போம்!
நரியாரே நல்விளக்கம் தாரும் கேட்போம்!
கொக்..கொக்.. கொக்.கொக்.. கொக்காரக்கோ

நரி:-

சங்கதிதான் தெரியாதோ சேவலாரே- உமக்கு
சங்கதிதான் தெரியாதோ சேவலாரே!- எமக்கு
சமாதானம் ஆச்சுதெல்லோ சேவலாரே!- இனி
விலங்கு பறவை சகோதரர்கள் சேவலாரே- அதனால்
நீரும் நானும் நண்பர் ஆனோம் சேவலாரே!- இங்கே
நீரும் நானும் நண்பரானோம் சேவலாரே!

விலங்கு பறவை இனங்கள் கூடி சேவலாரே -பெரும்
மாநாடு நடத்தப் போறும் சேவலாரே-ஒரு
பெரிய கூட்டம் நடக்கப் போகுது சேவலாரே-பெரும்
பேச்சாளன் நான் பேசப் போறேன் சேவலாரே.

பகைமை நீங்கப் பேசப் போறேன் சேவலாரே! -எங்கள்
பகையே நீங்கப் பேசப் போறேன் சேவலாரே!-என்னால்
பறவை விலங்குப் பாசம் பொங்கும் சேவலாரே!- எந்தன்
பேச்சினாலே மாநாட்டில் சேவலாரே-ஒன்றாய்ப்

பறவை விலங்கு ஆடிப் பாடும் சேவலாரே!

நீரும் நானும் நண்பரானோம் சேவலாரே! - இனி

யாருக்குமே எதிரியில்லை சேவலாரே!

மரத்தை விட்டு இறங்கி வாரும் சேவலாரே! - நாங்கள்

மனம் திறந்து பேசலாமே நண்பனாரே!

சேவல்:-

(‘உஷ்’ எனச் சமிக்ஞை உணர்த்தி தனக்குள் சிந்திப்பது
‘றாப்’ வடிவில்..)

கொக் கொக் கொக் கொக் கொக்காரக்கோ

குள்ள நரியோ என்னைக் கொல்ல

கொடிய திட்டம் போட்டிருக்கு.!

கண்ணில் பசியை வேட்டை வெறியை

காட்டாமல் மறைப்பது எனக்குப் புரியுது!

கொக்கொக் கொக்கொக் கொக்காரக்கோ

எந்தன் கண்கள் நரியின் நினைப்பை

நிழல்படமாக்கி காட்டுது என்முன் !

ஆசை காட்டி மோசம் செய்ய

குள்ள நரியே பார்க்குது என்னை!

புதிதாய் ஓர் உலகம்!—

நண்பன் என்று நயவஞ்சகமாய்
வேட்டை பண்ண பார்க்குது என்னை
மரத்தின்கீழே வரச்சொல்லி நிற்குது!
பசப்பு வார்த்தை காட்டி நிற்குது!
கொக்கொக் கொக்கொக் கொக்காரக்கோ

மாநாடு என்குது! பறவை மிருகம்
ஒற்றுமை என்குது! தானும் நானும்
நண்பர்கள் என்குது! இப்படி எல்லாம்
தந்திரத்தாலே மடக்கப் பார்க்குது!

மடக்கப் பார்க்குது! மடக்கப் பார்க்குது!
மசிய மாட்டேன்! மசிய மாட்டேன்!
நரியிடம் நானோ மயங்க மாட்டேன்!
கொக் கொக் கொக் கொக் கொக்கா ரக்கோ!

ஏமாற மாட்டேன்! ஏமாற மாட்டேன்!!
மரத்தை விட்டு இறங்க மாட்டேன்!
இந்த நரியின் சதியை உடைக்க
எற்ற திட்டம் வகுக்க வேண்டும்!
என்னை நானோ காக்க வேண்டும்!
நானும் திட்டம் தீட்ட வேண்டும்!.

புதிய திட்டம் தீட்ட வேண்டும்.. !

என்ன திட்டம் ? என்ன திட்டம் ?

என்னைக் காக்க எவரும் இல்லை!

என்னை நானே காக்க வேண்டும்!

எனக்கோர் திட்டம் உடனே வேண்டும்!

எனது திறமை காட்ட வேண்டும்!

கொக்க ரக்கோ கொக்கா ரக்கோ.

(இப்போது அந்த அதிகாலையில் அமைதி நிலவுவதை மெல்லிய பூபாளம் இசை உணர்த்த வேண்டும். நரி ஆவலாக சேவலைக் குறிவைத்து மரத்தின் கீழே இருப்பதுபோல பாவனை செய்ய வேண்டும்.)

சேவல். :-

உங் (றாப் இசை)

கொக்க.ரக்கோ. கொக்கா ரக்கோ.

நான்னர் திட்டம் போட்டாச்சு!

நரியின் திட்டம் உடைச்சாச்சு!

வல்லவனுக்கோர் வல்லவனை

வையகம் உணரும் கதையாச்சு!

கதையாச்சு .! கதை யாச்சு!

வல்லவனுக் கோர் வல்லவனை

புதிதாய் ஓ உலகம்!

வையகம் உணர்த்தும் கதையாச்சு! -இந்த
வையகம் உணர்த்தும் கதையாச்சு!

நரியோ பேசிப் பார்க்கட்டும்!

நானோ பேசா திருப்பேனே!

நரியின் பக்கம் பார்க்காமல்

நானோ தூரப் பார்ப்பேனே!

பார்ப்பேனே பார்ப்பேனே!

தூரத்தேநான் பார்ப்பேனே!

நரியை அச்ட்டை செய்வதுபோல்

நானோ தூரப் பார்க்கையிலே

தன்மா னத்தால் நரிதானே

தவிக்கும், துடிக்கும் கதைகேட்கும்.!

விடுப்புப் பிடுங்கத் தான் பார்க்கும்!

கேட்கும் ! கேட்கும் என்னைக் கேட்கும்!

என்னைப் பேசத் தான் கேட்கும்!

தன்னுடன் பேசத் தான் தூண்டும்.!

தொடர்ந்து நரியோ நச்சரிக்க

தந்திரமாய் நான் பதில் சொல்வேன்!

அதனைக் கேட்டு நரி இங்கே

என்ன செய்யும் பார்ப்போமே!

என்ன செய்யும் பார்ப்போமே!

பேச்சு! பேச்சு! பேச்சு! பேச்சு!

பேச்சு வார்த்தை யாலே போச்சு!

எல்லாம் போச்சு! எல்லாம் போச்சு!

தந்திரப் பேச்சால் எல்லாம் போச்சு!

கைக்கெட்டினது வாய்க்கு) எட்டலையே!

எல்லாம் போச்சது! எல்லாம் போச்சது!

ஏமாற்றுப் பேச்சால் எல்லாம் போச்சது!

எத்தனை காலம்தான் ஏமாற்றிப் பார்ப்பது!

என்றே நரியோ பின்வாங்கி

எடுக்கும் ஓட்டம் பார்ப்போமே!

பார்ப்போமே! பார்ப்போமே! - நரி

பின்வாங்கி ஓடக் காண்போமே!. நரி

பின்வாங்கி ஓடக் காண்போமே!

திட்டம் திட்டம் என்திட்டம் !

என்னைக் காக்கும் புதுத் திட்டம்!

பார்ப்போமே! பார்ப்போமே!

புதிதாய் ஓர் உலகம்!

நான் போட்ட திட்டம்! பார்ப்போமே!

தந்திர நரியை வென்றவனாய்ப்- புதுச்

சரித்திரம் படைக்கப் போறேனே!

கொக்க ரக் கோ..கொக்கா ரக்கோ

கொக்கொக் கொக் கொக்கா ரக்கோ!

(சேவல் நரி பக்கம் பார்க்காமல் மகிழ்ச்சியுடன் ‘ஆகா’ என்று இடையிடையே சொல்லியபடி வேறு திசை நோக்கி தூரப் பார்ப்பதுபோல பாவனை செய்து நரியை ஏய்க்கின்றது. நரியோ சேவலைப் பேச்சுக்கு இழுக்கின்றது)

நரி.- (தமிழ் மரபு இசை)

சேவலாரே! நண்பா சேவலாரே!

வாய்க்குள் என்ன முன்னுமுனுப்பு சேவலாரே.!.

மகிழ்ச்சி கண்டேன் உம் முகத்தில் சேவலாரே!

எனக்குக் கேட்க உரத்துப் பேசும் சேவலாரே!

உமக்குள் நீரே பேசலாமோ சேவலாரே.

நீரும் நானும் நண்பரல்லோ சேவலாரே! - உமது

மகிழ்ச்சியிலே பங்கு கொள்வேன் சேவலாரே! - கொஞ்சம்

மனந்திறந்தே பேசும் அன்புச் சேவலாரே!

மனந்திறந்தே பேசும் அன்புச் சேவலாரே!

(சேவல் மெளனம் சாதிப்பதையும் நரியின் தவிப்பையும் பின்னணி இசை உணர்த்த வேண்டும். தொடர்ந்து நரியின் நச்சரிப்பும், சேவலின் பதிலும்)

நரி:- (தமிழ் மரபு இசை)

சேவலாரே! அன்புச் சேவலாரே. !

எனது பேச்சு கேட்கலையோ சேவலாரே!- நான்

அழைப்பது அங்கு கேட்கலையோ சேவலாரே!

அங்கே என்ன பார்வை அன்புச் சேவலாரே! -ஏதோ

ஆவலாகப் பார்க்கின்றீரே நண்பனாரே!

வெகு தூரம் பார்க்கின்றீரே சேவலாரே. நானோ

அருகில் உள்ளேன் ஏன் மறந்தீர் சேவலாரே!- நாங்கள்

இருவருமே நண்பர் தானே சேவலாரே!

இருவருமே நண்பர் தானே சேவலாரே!

அத் திசையில் உள்ளதென்ன? சேவலாரே.!?

யாரைப் பார்த்து நிற்கின்றீர்? என் சேவலாரே!

தூரத்திலே தெரிவதென்ன சேவலாரே? -சற்று

என்னையுந்தான் பார்த்துப் பேசும் சேவலாரே! -இங்கே

நானும் நீரும் நண்பர் தானே சேவலாரே!

சேவல்:- (தமிழ் மரபு இசை)

கொக்கா ரக்கோ.. கொக்கா ரக்கோ..

புதிதாய் ஓர் உலகம்! _____

நரியார் நண்பா! எந்தன் நரியார் நண்பா! - உம்மை
உதாசீனம் செய்யவில்லை நரியார் நண்பா! - அங்கே
தூரத்திலே வரும் கூட்டம் பார்த்தேன் நண்பா! - பார்த்த
மகிழ்ச்சியினால் உம்மை மறந்தே போனேன் நண்பா!

-எந்தன்

அருகில் உள்ள உமை மறந்தே போனேன் நண்பா! - அங்கே
வருபவரால் மகிழ்ந்து என்னை மறந்தேன் நண்பா! - அந்த
மகிழ்ச்சியினால் உமை மறந்தே போனேன் நண்பா! - பார்த்த
மகிழ்ச்சியினால் உமை மறந்தே போனேன் நண்பா!

(சேவலின் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம், தூரத்தே வருவது
சேவலின் இனபந்துக்களான சேவல் கோழிகள் கூட்டம்
என்ற நரியின் தப்பான முடிவும், அதனால் நரியின்
உள்ளத்தே தோன்றும் வேட்டை வெறி மகிழ்வும்.. ‘உண்’
என்றுவிட்டு ராப் இசையில் ..)

நரி:- (ராப் இசை)

வேட்டை - வேட்டை - வேட்டை- வேட்டை

வேட்டை ஆட வேட்டை ஆட

பெரிய அதிர்ஷ்டம் கிடைச்சாச்சு!

ஆஹா அதிர்ஷ்டம் எனக்காச்சு!

பெரிய விருந்தே வந்தாச்சு!

பெரிய மகிழ்ச்சி எனக்காச்சு!

சேவல் மகிழ்ந்து பார்ப்பது தனது
 சொந்த பந்தம் வருவதையே! - அங்கே
 சேவற் கோழிக் கூட்டம் கூடி
 ஒன்றாய் இங்கே வருகின்றதோ!

ஆஹா ஹாகா அருமை அருமை
 அச்சா விருந்து எனக் கல்லோ!
 அச்சா விருந்து எனக்கல்லோ!
 வயிறு புடைக்கும் விருந்தல்லோ! - என்
 வயிறு புடைக்கும் விருந்தல்லோ!

அருமை அருமை ஆகா அருமை
 அச்சா விருந்து எனக்கல்லோ!
 அச்சா விருந்து எனக்கல்லோ!
 அச்சா விருந்து எனக்கல்லோ!

எந்தன் வேட்டை வெறியைச் சேவல்
 சற்றும் உணரக் கூடாதே!
 மயக்கும் வார்த்தை யாலே சேவலை
 மடக்கி வைக்கப் பார்ப்பேனே!
 சேவல் மயங்க வைப்பேனே! - நல்ல
 தருணம் பார்த்து நிற்பேனே!

புனிதாய் ஓர் உலகம்!—

சேவல், கோழிக் கூட்டம் வந்தால்
பெரிய வேட்டை எனக்கல்லோ!

அருகே சேவல் கோழிக் கூட்டம்
வரட்டும் எனக்கே விருந்தல்லோ!

ஒடி ஒடி வேட்டை ஆடி
ஒன்றாய்க் கொன்று புசிப்பேனே!

ஆறாப் பசியைத் தீர்த்தே பொந்தில்
ஆழந்த உறக்கம் கொள்வேனே! -எந்தன்
ஆறாப் பசியைத் தீர்த்தே பொந்தில்
ஆழந்த உறக்கம் கொள்வேனே!

ஆஹா ஹாகா சேவலை இப்போ
ஆனந்தம் பொங்க அழைப்பேனே! - அதன்
மகிழ்ச்சியில் பங்கென நடிப்பேனே! - அந்தச்
சேவலை மயங்க வைப்பேனே! - இப்போ
சேவலை மகிழ்ச் செய்வேனே!

(தன்னுள் மகிழ்ந்த நரி சேவலைப் பார்த்து மொழிவதும்
சேவலின் பதிலும் தமிழ் மரபு இசையில்.)

நா:-

சேவலாரே! அன்புச் சேவலாரே! -நீர்

நல்லவொரு சேதி சொன்னீ சேவலாரே!

மகிழ்ச்சியோடு சொல்லி நின்றீர் சேவலாரே! - நானும்

மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றேனே நண்பனாரே!

மகிழ்ச்சியோடு பார்க்கின்றீரே சேவலாரே! - ஆங்கே

மகிழ்ச்சியோடு பார்க்கின்றீரே சேவலாரே! - உமது

மகிழ்ச்சியில்நான் பங்கு கொண்டேன் நண்பனாரே! - உமது

இனசனத்தால் மகிழ்வேன்நானும் நண்பனாரே! - அவர்கள்

வரவு எனக்கும் மகிழ்ச்சி தானே நண்பனாரே!

சேவற் கோழிச் சொந்தபந்தம் வரட்டும் இங்கே - உமது

இன சனங்கள் கூட்டமாக வரட்டும் இங்கே! - நாங்கள்

ஒற்றுமை மாநாட்டினுக்கே ஒன்றாய்ப் போவோம்! - உம்மை

சேவற் கோழித் தலைவர் என்றே ஆங்கே சொல்வேன்!

- உம்மை

உரைநிகழ்த்த ஒழுங்கு எல்லாம் நானே செய்வேன்!

- உம்மை

மாநாட்டில் உரை நிகழ்த்த ஒழுங்கே செய்வேன்! - ஆங்கே

பறவைகளின் பெருந்தலைவன் ஆகச் செய்வேன்! - எந்தன்

செல்வாக்கால் நீர் தலைவர் ஆகச் செய்வேன்!

புதிதாய் ஓர் உலகம்! ——————
மங்கல வாத்தியம் முழங்க மாலை போட்டு- நீரே
மாவிருதும் வாங்கச் செய்வேன் சேவலாரே ! - என்னால்
மாபரிசு வாங்கப் போறீர் நண்பனாரே!-இதை
நினைக்கும் போதே ஆனந்தமே சேவலாரே! -பெரும்
மகிழ்ச்சியாக இருக்குதே என் சேவலாரே!

சேவல்:-

கொக் கொக் -கொக் கொக் - கொக் கொக் -கொக் கொக்

என் இந்த அவசரமோ நரியாரே நீர்
நான் பேசி முடிக்கு முன்னே முந்தலாமோ? -எந்தன்
இன சனந்தான் வருகுதென்று நானா சொன்னேன்? -சேவல்
கோழிக் கூட்டம் வருவதாக எங்கே சொன்னேன்? -எங்கள்
சொந்த பந்தம் வருவதாக எங்கே சொன்னேன்?
சொந்த பந்தம் வருவதாக எங்கே சொன்னேன்?
எங்கே சொன்னேன் ? எங்கே சொன்னேன்..?

தப்புத் தப்பாய் புரிகின்றீரே சேவலாரே!-எல்லாம்
தவறுதலாய் விளக்கம் கண்ணர் நண்பனாரே!
என் இந்த அவசரமோ நரியாரே நீர்
நான் பேசி முடிக்கு முன்னே முந்தலாமோ?

தப்புத்தப்பாய் பேசுகின்றீர் நரியாரே நீர் -எல்லாம்
தவறுதலாய் விளங்குகின்றீர் நண்பனாரே!

நரி:-

என்ன சொன்னீ ஏது சொன்னீ சேவலாரே! -இங்கே
எனக் கொன்றும் புரியலையே நண்பனாரே!
பொறுமை இல்லை பொறுமை இல்லை சேவலாரே!

-கொஞ்சம்

புரியும்படி பேசும் எந்தன் நண்பனாரே! - புதிர்
போடாமல் உடன் உரைப்பீர் சேவலாரே!

சேவல்:- கொக்கரக்கோ கொக்காரக்கோ
நரியாரே புரியும்படி சொல்வேன் கேளும்
நான்பேசி முடிக்குமுன்னே முந்தாதேயும்! -நான்
பேசி இங்கே முடிக்கு முன்னே முந்தாதேயும்!
சொல்லி அதை முடிக்க முதல் முந்தாதேயும்! - எந்தன்
பேச்சை இங்கே முழுமையாகக் கேளும்! கேளும்! - நான்
பேசுவதைக் கவனமாகக் கேளும்! கேளும்!!

தூரத்திலே கூட்டமாக வருவோர் எல்லாம்
வேட்டைநாயார் கூட்டம் என்றே சொல்ல வந்தேன்!

-வேட்டை

புதிதாய் ஓர் உலகம்! ——————
நாய் இனத்தார் கூட்டம் என்றே சொல்ல வந்தேன்! - அதைத்
தவறுதலாய் விளங்கி விட்டீர் நண்பனாரே! - அதைத்
தவறுதலாய்ப் புரிந்துகொண்டீர் நண்பனாரே!

என் இந்த அவசரமோ நரியார் நண்பா! - இங்கே
என்பேச்சை முழுமையாக வாங்கும் நண்பா!
நான்பேசும் பேச்சை கேளும் நரியார் நண்பா! - பேசி
முடித்த பின்னே புரிந்து பேசும் நரியார் நண்பா!

வேட்டை நாயார் கூடி வரும் காட்சி என்னே! - அவர்கள்
ஓரணியாய் பாய்ந்து வரும் காட்சி என்னே!
ஓற்றுமை மாநாடு செல்ல பாய்ந்து பாய்ந்து - இங்கே
ஓடிவரும் காட்சி என்னே நரியார் நண்பா! - அவை
நெருங்கி வரும் அழகு என்னே ஆஹா ஹாகா! - இங்கே
நெருங்கிவரும் அழகு என்னே ஆஹா ஹாகா!

ஓற்றுமை மாநாடு சொன்ன நரியார் வாழ்க! - எங்கள்
பறவை விலங்கு ஓப்பந்தம் பாரில் வாழ்க!!
ஓடிவரும் வேட்டை நாயார் கூட்டம் காண - நானோ
புளகிதமாய் நிற்கின்றேனே நரியார் நண்பா!

வரட்டும் இங்கே வேட்டை நாயார் நண்பர் கூட்டம் - நாங்கள்
வரவேற்றே மாநாட்டிற்கு ஒன்றாய்ப் போவோம்!-நாங்கள்
ஒற்றுமையாய் ஓரணியாய் ஒன்றாய்ப்போனால் - அந்த
மாநாட்டைப் பார்ப்பவர்கள் மகிழ்வாரன்றோ!

ஒற்றுமை மாநாட்டினில் எம் நரியார் நண்பா-நீரோ
உரையாற்றும் வேளையில் நான் மேடை ஏறி
உம் கழுத்தில் மாலை போட்டுக் கூவப் போறேன்!- நீரோ
அவை நிறைந்த கரகோஷம் வாங்கப் போறீர்!

வேட்டை நாயாரில் ஒருவர் மலர்ச் செண்டு ஏந்தி - வரும்
வேட்டை நாயாரில் ஒருவர் மலர்ச் செண்டேந்தி -வந்து
உம் கரத்தே தந்து உம்மைத் தழுவி முத்தம்
ஏந்து நிற்கும் காட்சி காணக் கண்கள் இரண்டும்- அங்கே
போதாதே ஆயிரம் கண் வேண்டும் நண்பா! -அதை
நினைத்துப் பார்க்க ஆனந்தமே நரியார் நண்பா!

நண்பன் என்றால் நீரன்றோ நல்ல நண்பன்!
நல்ல மனம் படைத்த நரி யார் என் நண்பன்!
ஒற்றுமை மாநாடு சொன்ன நரியார் வாழ்க! -எங்கள்
பறவை விலங்கு ஒப்பந்தம் பாரில் வாழ்க!

புதிதாய் ஓர் உலகம்! —
நரியாரே! நரியாரே! கொஞ்சம் நில்லும்! - உமது
நண்பன் நானே இறங்கி வாரேன்! அங்கே நில்லும்!
எம்முடனே வேட்டை நாயார் கூட்டம் சேரும் - இந்தத்
தருணத்தில் நாம் வரவேற்க ஒன்றாய் நிற்போம்!

நரியாரே உமக்கருகில் நானும் வாரேன்! -நாங்கள்
கூடிநின்றே வரவேற்போம் கீழே வாரேன்!- நாய்க்
குலத்தவரை வரவேற்க இறங்கி வாரேன்!-ஒன்றாய்
இருவருமே வரவேற்போம் கீழே வாரேன்!

கொக் கொக் கொக் கொக் கொக்காரக்கோ
கொக் கொக் கொக் கொக் கொக்கா ரக்கோ..

நரி;- (பதற்றத்துடன் ‘உஷ்’ என்றுவிட்டு ‘நாப்’ இசையில்)

ஆபத்தல்லோ வந்தாச்சு! -நான்
அமைச்ச திட்டம் பாழாச்சு!-என்
சேவல் இரையும் போயாச்சு!
அனைத்தும் தவிடு பொடியாச்சு..!
வேட்டை நாய்கள் இங்கேதான்
விரைவாய்ப் பாய்ந்து வருதுகளாம்! -அந்தப்
பயங்கரக் கூட்டம் அனைத்தும் என்னெனப்
பாய்ந்தே கொல்லப் பார்க்குங்கள்! - அவை

குதறிக் கிழித்துக் கொல்லுங்கள்! - எந்தன்
 குடலை இழுத்துச் செல்லுங்கள்! - எந்தன்
 குடலை இழுத்துச் செல்லுங்கள்!
 என்னென்க் காக்க எது செய்வேன்?
 எங்கே போவேன் என் இரை போச்சே!

அரக்கர் பிடியில் சிக்காமல்
 ஜயா சாமி காக்கோணும்! -நான்
 விரைவாய் ஓடிப் போகோணும். - இந்த
 இடத்தை விட்டே ஓடனும்!

சேவல் பகிடி பண்ணாமல் -நான்
 ஏதும் பேசி மழுப்போணும்! -என்
 நண்பன் உறவை வைத்தொருநாள்
 வந்தே சேவலை மடக்கோணும்!

போச்சது போச்சது போச்சது போச்சது! -எல்லாம்
 நாய்கள் இனத்தின் வரவால் போச்சது!
 என் தந்திரமே எனக்கு அந்தரமாய்
 எல்லாம் போச்சது! எல்லாம் போச்சது!
 தந்திர நரி என் இரைதான் போச்சது!

ஓடித் தப்பும் நிலை எனக்கு ஆச்சது! - இப்போ
 ஓடித் தப்பும் நிலை எனக் காச்சது!

புதிதாய் ஓர் உலகம்!—

(நரி தப்பி ஓடத் தயாராவதை உணர்ந்த சேவல் மொழியும் கிண்டலும் அதனை உணராத நரியின் பதிலும் தமிழ் மரபிசை)

சேவல் :-

கொக்கரக்கோ கொக்கா ரக்கோ

நரியார் நண்பா! எந்தன் நரியார் நண்பா!

மகிழ்ச்சியாலே வாய் அடைத்தே நிற்கும் நண்பா!

மனந்திறந்து பேசும் எல்லாம் மகிழ்ச்சிதானே!-ஏன்தான்

மெளனமாக இருக்கின்றீரோ நரியார் நண்பா!- பெரும்

மகிழ்ச்சியாலே வாய் அடைச்சுப் போச்சோ நண்பா!

ஒற்றுமை மாநாட்டில்உரை ஆற்றத்தானே-இப்போ

ஒத்திகைதான் பார்க்கின்றீரோ நரியார் நண்பா!

உமது உரை கரகோஷம் வாங்கும் நண்பா! - வீண்

சந்தேகம் தேவை இல்லை நரியார் நண்பா!

கொஞ்சம் நில்லும் நரியாரே

நானும் வாரேன்! - வேட்டை

நாயார் கூட்டம் வரவேற்க நானும் வாரேன்!

கூடி உமது அருகில் நிற்க நானும் வாரேன் - எங்கே

கலகலப்பாய் பேசும் எந்தன் நரியார் நண்பா!

ஏன் மெளனம் ஏன் மெளனம் நரியார் நண்பா!

என்னுடனே பேசும்! பேசும்! நரியார் நண்பா!

நரி:-

ஓன்றுமில்லை ஓன்றுமில்லை சேவலாரே! - நான்

அவசரமாய்ப் போக வேண்டும் சேவலாரே! - இப்போ

அவசரமாய்ப் போகப்போறேன் சேவலாரே! - நான்

அவசரமாய்ப் போகவேண்டும் நண்பனாரே!

சேவல்:-

கொக்கரக்கோ.. கொக்காரக்கோ

அவசரமாய்ப் போகனுமோ நரியார் நண்பா! - இப்போ

என்னையும் தான் குழப்புறீரே நரியார் நண்பா! - நீர்தான்

விரைந்து போகப் பார்க்கலாமோ நரியார் நண்பா! - என்னை

விட்டு விட்டுப் போகலாமோ நரியார் நண்பா!

எமது உறவை மறக்கலாமோ நரியார் நண்பா!

எல்லோருமே நண்பர் என்றீர் நரியார் நண்பா! - இதோ

மரத்தை விட்டு இறங்கி வாறேன் நில்லும் நண்பா! - எங்கும்

போகவேண்டாம் நில்லும் நில்லும் நரியார் நண்பா!

கொக்கா ரக்கோ கொக்கா ரக்கோ..

நரி:-

சேவலாரே! அன்புச் சேவலாரே!

புதிதாய் ஓர் உலகம்! —————

சிந்திக்கவே நேரமில்லை சேவலாரே..!

ஆனை விட்டால் போதும் அப்பா சேவலாரே! - நானோ

அவசரமாய் போகவேணும் சேவலாரே! - நானோ

அவசரமாய்ப் போகவேணும் சேவலாரே! - இங்கே

என் நிலமை புரிந்து கொள்ளும் சேவலாரே! - எந்தன்

அவசரத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் சேவலாரே!

பறவை விலங்கு ஒப்பந்தம் சொன்னேன் அல்லோ! - இன்று

ஒற்றுமை மாநாடு என்றும் சொன்னேன் அல்லோ! - அதை

நான் சொல்லத் தெரிந்து கொண்டூர் சேவலாரே! - இங்கே

நான் சொல்லத் தெரிந்து கொண்டூர் சேவலாரே!

உம்மைப்போல அதிகம் பேர்கள் அறியார் அந்த

உடன்படிக்கை ஒப்பந்தம், மாநாடெல்லாம்! - அதை

வேட்டை நாயார் கூட்டத்தாரும் அறியாவிட்டால்-பெரும்

விபாதம் நடக்குமல்லோ சேவலாரே!

வேட்டை நாயார் கூட்டத்தில் நான் சிக்கிக் கொண்டால்

- என்னை

வீழ்த்தியல்லோ குதறுவார்கள் சேவலாரே!

பயங்கர வாதிகள் அவர்கள் சேவலாரே! - என்னில்

பரிதாபம் பிறக்கலையோ நண்பனாரே!

வேட்டை நாயார் கூட்டம் பெரும் ஆபத்தல்லோ! - நான்
 விரைந்து ஓடிச் செல்லப் போறேன் சேவலாரே!
 எமது நட்பு தொடரும் நாளை சேவலாரே! -இப்போ
 ஓடிச் செல்ல விடைதருவீர் நண்பனாரே!

(நரி ஒடுகின்றது. இசை, ஏமாற்றம், பயம் கலந்ததாக
 கிருத்தல் வேண்டும். அப்போது சேவல் கீழே பறந்து வந்து
 அரங்கைப் பார்த்து 'றாப்' இசையில் ..)

சேவல்.-

கொக்கக்...கொக்கொக் கொக்காரக்கோ..
 ஒற்றுமை மாநாடு ஒன்றும் இல்லை
 சமாதான ஒப்பந்தம் ஏதும் இல்லை..
 ஏதும் இல்லை! ஏதும் இல்லை !
 எல்லாம் நரியின் ஏமாற்று வித்தை!

தந்திர நரியே தான் போட்ட வித்தை - என்னைத்
 தன்வச மாக்கி வேட்டைதான் பண்ண
 நரிதான் போட்ட ஏமாற்று வித்தை!
 எச்சில் நரியின் ஏமாற்று வித்தை!

இனிக்கப் பேசி மயக்கி எம்மை
 இரையாக்கப் பார்க்கும் ஆளை என்றும்

புதிதாய் ஓர் உலகம்!—

நம்பக்கூடாது நம்பக் கூடாது! -நாம்

நரிக் கூட்டத்தை நம்பவே கூடாது!

கண்டால் விலகி ஓட வேணும்!

முள்ளை முள்ளால் எடுக்க வேண்டும்!

தந்திரக் காரரைத் தந்திரத்தாலே

அடித்தே எம்மைக் காக்க வேண்டும்!

உஷாராகுங்கோ உஷாராகுங்கோ!

எல்லாரும் இங்கே உஷாராகுங்கோ!

நல்லவர் தேடி நட்பே கொள்வீர்!

தீயவர் கண்டால் விலகிச் செல்வீர்!

கொக்கா ரக்கோ கொக்கா ரக்கோ..

கொக்கா ரக்கோ கொக்கா ரக்கோ..

தீயவர் திட்டம் உடைச்சுத்தானே

என்னைக் காக்கத் திட்டம் போட்டேன்!

பொய்யைச் சொல்லி என்னைக் காத்தேன்!

பொறுக்க வேணும் கடவுளே சாமி!

பொய்பேசாமல் இருக்கச் செய்ய

நல்ல நண்பர் எனக்குத் தந்து

கடவுள் சாமி காக்க வேணும்!
எங்கள் இனத்தைக் காக்க வேணும்!

விடியல் தோன்றுது! விடியல் தோன்றுது!
எமது இனத்திற்கு விடியல் தோன்றுது..!
எல்லோரும் ஒன்றாய்ச் சேர வேண்டும்!
எமது இனத்தைக் காக்க வேண்டும்!

இப்போ நானும் கூவப் போறேன்!
எமக்கு விடியல் வேண்டப் போறேன்!
கொக்க ரக்கோ கொக்கா ரக்கோ..
கொக்க ரக்கோ கொக்கா ரக்கோ..
(சேவல் கூவிக் கொண்டு இருக்க, அங்கே சுவாமியாரான
சேவல் சித்தர் ஒருவர் வருகின்றார்.)

சேவல்:-

(தமிழ் பக்தி மரபிசை)

ஆஹா இறைவன் கருணையோ கருணை
அங்கே வருவது சேவல் சித்தர்!
அவரது தரிசனம் கோடி புண்ணியம்!
அனைத்துமே அறிந்த குருமஹான் அவரே!
அவரது ஆசி வேண்டுவம் நாமே!
சுவாமிகள் அருளை வேண்டுவேன் நானே!

புதிதாய் ஓர் உலகம்! —————

(சேவல் தொடர்ந்து பக்தியுடன் சேவல் சித்தரை வணங்கி வரவேற்றல்)

சேவல் :-

வருக! வருக! குருவே வணக்கம்!

தங்கள் தரிசனம் பாவ விமோசனம்!

தருமம் நியாயம் தெரிந்தவர் தாங்கள்!

உலக நீதியை உணர்ந்தவர் தாங்கள்!

தங்கள் திருவடி போற்றுகின்றேனே!

சுவாமியார் திருவடி வணங்குகின்றேன்!

(வணங்குதல்)

(வந்த சேவல் சித்தரை, சேவல் வணங்கி வரவேற்கவே சித்தர் உலக நடைமுறை வாழ்வை உரைத்து, உலகம் பேதமை களைந்து ஒன்றுபட தீர்வு ஒன்று அருளி நிற்கின்றார்.)

சேவல் சித்தர்:- (சர்வமத பக்தி இசை)

சேவல் மகனே! நல்லன செய்வாய்!

நடந்தது அனைத்தும் அறிவோம்! நாமே!

நடந்தவை அனைத்தும் அறிவோம்! நாமே!

சுயநல வாழ்வு தீயது மகனே!

உலகம் வாழ உண்மையாய் உழைப்பாய்!

இங்கே நடந்தவை அனைத்தையும் அறிவோம்!

இங்குளம் வாழ்வின் நடைமுறை கவனி!
பசியால் இளைத்தே நரியார் உன்னைப்
புசிக்கத் தான்ஒரு தந்திரம் வகுத்தார்!

உன்னை நீயே காத்திட வேண்டி
உபாயம் பண்ணி நரியாரை விரட்டினாய்!
ஒட்டிய வயிற்றுடன் தன்னுயிர் காக்க
ஒடுறார் நரியார் குடலே தெறிக்க!

நரியார் பசிக்கு உணவுநான் ஆக
நில்லும் என்று அவரைக் கூவிநான் அழைத்தேன்!
வயிற்றுப் பசியின் கொடுமையை மறந்தே
உயிருக்கு அஞ்சி ஒடுறார் நரியார்!

உயிருக்கு அஞ்சி வேகமாய் ஒடும்
பசித்த நரியார்க்கு உணவு இன்று இல்லை!
பரிதாபம் தான் பிறக்குது மகனே!
நரியார் பக்கம் நினைத்துப் பார்த்தாயா?
தந்திரத்தாலே வென்றவனாய் நீ
தம்பட்டம் அடிப்பதை நிறுத்தடா மகனே!
சேவல் மகனே! நீங்கள் எல்லோரும்
இன்பமாய் வாழக் கூவ வந்தாயே!

புதிதாய் ஓர் உலகம்! —

இதற்கு இதுதான் உணவென்று இறைவன்
வகுத்து வைத்ததை மறந்தது ஏன் மகனே!?

இதற்கு இதுதான் உணவென்று இறைவன்
வகுத்து வைத்ததை மறந்ததேன் மகனே! -
இறைவன் வகுத்ததை மறந்ததேன் மகனே!

சேவல்:- (தமிழ்ப் பக்தி இசை)

குருவே குருவே எதைநான் மறந்தேன்?
கொஞ்சம் புரியக் கூறுங்கள் சுவாமி!
என்ன பிழைநான் செய்தேன் என்றே
எடுத்துச் சொன்னால் திருந்துவேன் சுவாமி!

சேவல்சித்தர்:- (சர்வ மத பக்திஇசை)

சேவல் மகனே என்னுரை கேளாய்!
சேவற்கோழி இனத்திலே தோன்றிய
சித்தன் நான் எம் உணவெலாம் அறிந்தவன்!
சேவற்கோழி உணவெலாம் தெரிந்தவன்!

தானியம் மட்டுமா?வண்டைப், பூச்சியைப்
புழுக்களை கண்டால் என்னதான் செய்வாய்?
அலகினால் கொத்தி நகங்களால் கீறி
அலறித் தூடிக்கவே கொன்றவை புசிப்பாய்!

கொஞ்சம் நினைத்தே பாரடா மகனே!
 எங்கள் பறவை இனங்களின் உணவை
 எண்ணிப் பார்க்கங்கள் தவறினாய் மகனே!
 சேவல் மகனே திரும்பிப் பாராய்!

ஓன்றும் அறியா அப்பாவியரை
 ஓடித் தூரத்திக் கொல்வது மறந்தே
 நரியில் மட்டும்ஏன் தவறினைக் கண்டாய்!
 எமது இனத்தின் செய்கை ஏன் மறந்தாய்?

எங்கள் பறவை இனங்களின் உணவை
 எண்ணிப் பார்க்கங்கள் தவறினாய் மகனே!
 ஓன்றும் அறியா அப்பாவியரை
 ஓடித் தூரத்திக் கொல்வதேன் மறந்தாய்?

கொடுமை! கொடுமை! இது மகா கொடுமை!!
 கொடுமை! கொடுமை! இது மகா கொடுமை!!

சேவல்:- (தமிழ் பக்தி மரபிசை)

சுவாமிகாள்! நாங்கள் செய்வது தவறுதான்!
 இன்னொரு உயிரின் வேதனை புரிய

புதிதாய் ஓர் உலகம்! ——————

இவளவு காலம் ஆனது குருவே!

இனிமேல் நாங்கள் தானியம் கொறிப்போம்!

பூச்சி புழுக்களை உண்ணாது இருப்போம்!

இன்னொரு உயிரின் வேதனை புரிய

இத்தனை காலம் ஆனதே குருவே!

தானியம் உண்டே தண்ணீர் குடித்தே

தருமமே வாழ்வென இனிநாம் கூவுவோம்!

சேவல் சித்தர்:- (சர்வ மத பக்தி மயமான தமிழ் இசை)

சேவல் மகனே! பொறுத்திரு சொல்வேன்!

தானிய உணவை உண்ணலாம் என்றாய்!

தானியம் தந்திடும் தாவரம் பறித்தால்

துன்பம் தாங்காமல் துவண்டு துடிப்பரே!

மரஞ்செடி கொடியை இலைதளிர் தண்டை

ஒடித்தால் அவர்களும் ஓலம் போடுவர்!

மரஞ்செடி வேதனை உணர்வேன் நானே!

மரஞ்செடி பேச்சொலி புரிவேன் நானே!

தாவரம் செழிக்க ஊட்டமாய்க் கொள்வதோ

தன் இனக் கழிவு எனும் சருகுகள் மட்டுமா?
 விலங்கு பறவை ஏச்சத்தோடு அங்கு
 வீழும் உடலையும் உரம் என ஆக்குமே. - ஆம்
 மரத்தார் செடியார் பசுமையாய் நிமிரவே
 பசனை என்று) ஆவதோ மாமிச உடல்களாம்!

தாவரத் தாரிலும் பூச்சியை வண்டினை
 தின்னும் இனங்களும் உண்டென அறிவாய்!
 தாவர பட்சணி என்றே கூறிடும்
 விலங்கினத் திடமும் கொலைக் குணம் உண்டே!

இதனை மறைத்தே ஜீவகாருண்யராய்
 இருப்பவர் போலே நடிப்பார் சிலபேர் - அவர்கள்
 ஒடித் தப்பிடாது ஓரிடம் நிலையாய்
 ஊன்றிடும் தாவரம் தம் உறவாக்குவர்!
 உரிமை கொண்டாடி உணவெனச் சொல்லுவர்!
 மூடர்கள் அகிம்சா வாதியர் என்குவர்!
 தாவர பட்சணி எனத்தமைக் கூறியே - தங்கள்
 தலைமை வெறியினால் சார்ந்தவர் சாய்ப்பர்!

ஜீவ காருண்யர் தாமெனச் சொல்லுவர்!
 நோன்பு, விரதம் என்றெலாம் நோற்பர்!

புதிதாய் ஓர் உலகம்!

அடிமண்த்தினிலே அழுக்காறு இருத்தியே

ஆண்டவர் கருணையைக் கொச்சைப் படுத்துவர்!

ஜீவகாருண்யம் நாடகம் மகனே! - அவர்களின்

ஜீவகாருண்யம் நாடகம் மகனே!

நரியாரை விடவும் தந்திர வேட்டையர்,

ஜீவகாருண்யம் சொல்லியே சாய்ப்பவர்!

அவர்களும் உலகினை கூறுதான் போடுவர்!

தரும நியாயம் பதவிக்காய் பேசுவர்

தலைமைக்கு வந்ததும் தந்த சொல் மீறுவர்

அதிகாரங்களைத் தமதென ஆக்குவர்!

ஆசாட்டுதியர், ஆபத்து நிறைந்தவர்!

மனித விலங்குகள் ஆபத்து நிறைந்தவர்

வஞ்சம் தீர்ப்பதே வாழ்வெனக் கொண்டவர்

புனிதம் காட்டியே போதனை புரிவதாய்

புவியின் அமைதியைப் பொறாமையால் ஒழிப்பவர்

உணவுக் குழறு படியால் எல்லா

உயிர்களும் மந்த புத்தியால் இங்கே

இப்படியாகப் பிளவுண்டு உலகை

இல்லா தொழிக்க வழிவகை செய்கினம்!

தனித் தனியாகவே தலைமகன் என்கினம்!
 தனித் தனித் தத்துவம் தந்தே சாய்க்கினம்!
 இறைவன் கருணையைத் தமக்கென ஆக்கினம்!
 உயிர்களை ஏய்த்தே உலகினை அழிக்கினம்!

தரும நியாயம் பேசினம் தலைவராய்!
 அகிம்சையாய் நடித்தே அனைத்தையும் அழிக்கினம்! - சில
 தாவரர் புசிப்பரே பூச்சி வண்டினங்களை ! - அந்தப்
 பொறிபோல் ஆவராம் ஆசாட பூதியர்!

உணவுக் குழறு படியால் தானே
 உணர்வுக் குழப்பம் கேள்டா மகனே!
 உணர்வு குழம்பினால் உலகமே குழப்பமாம்!
 உலகக் குழப்பத்தை வாழ்வெனக் கொள்வதா?
 அனைவரும் அகிம்சையாய் ஓர் உணவு ஏற்றால்
 ஆபத்து அகன்றிடும் அனைத்துமே வாழ்ந்திடும்!

சேவல்:-

குருவே! இதற்கு தீர்வுதான் எதுவோ?
 எதை நாம் உண்பது? எம்மை யார் காப்பது?

சேவல் சித்தர்:-

ஆண்டவனிடம் அதை விண்ணப்பம் செய்வேன்!

புதிதாய் ஓர் உலகம்! —

உயிர்களை வருத்திடா உணவொன்று வேண்டும்!

விலங்கு பறவை தாவரம் எல்லாம்

ஓர் உணவு உண்டு ஆடிப் பாடனும்!

வேட்டை வஞ்சங்கள் விலகியே ஒடனும்!

ஒன்றாய் உறங்கி உற்றார் உறவினர்

என்றெல்லோரும் சொர்க்கத்தைக் காணனும்!

எனது விண்ணப்பம் இறைவன் ஏற்கனும்! - அதற்காய்

உலகத்தவர்களே ஒத்துழைத்திடுவீர்!

உங்கள் நடைமுறை உணவினை உண்கையில்

உள்ளத்தில் இறைவன் கருணையை இருத்துவீர்!

அன்பை அறத்தை அருளை நிறைத்தே

ஆண்டவர் குழந்தையர் அனைவரும் என்பீர்

தேவைக்கு மேல் ஒன்றும் தேடிடா திருப்பீர்!

தொண்டராய் வாழ்வீர்! தூயவர் ஆவீர்

இப்போதே நான் புறப்படப் போகிறேன்!

இப்போதே நான் புறப்படப் போகிறேன்!

இந்த உலகம் சொர்க்கத்தைக் காண

என்னை வருத்திக் கடுந்தவம் புரிய

தியானக் குகைக்குநான் திரும்பப் போகின்றேன்!

— கவிவேழம் பாரதிபாலன்

திரும்பி வருவேன் சொர்க்கத்தைக் கொண்டே..

திரும்பி வருவேன் சொர்க்கத்தைக் கொண்டே..

அதுவரை சேவல் மகனே கேளாய்!

தியானத் துடனே கூவுவாய் உலகில்..!

தியானம் புரிய உலகினை வேண்டுவாய்!

தூயநல் வாழ்வு அனைவர்க்கும் வேண்டும்!

தூய்மையில் உலகம் செழிப்புற வேண்டும்

புதியதோர் உலகம் தோன்றிடும் நாளை

புதுப் பூபாளத்தில் பூரிக்கும் பூமி!

பூரிப்பில் அனைவரும் ஆடிப் பாடுவர்!

வாழ்க! வாழ்க! உலகம் வாழ்க!

வாழ்க! வாழ்க! உலகம் வாழ்க!!

சேவல் சித்தர் கூவுகிறார்:-

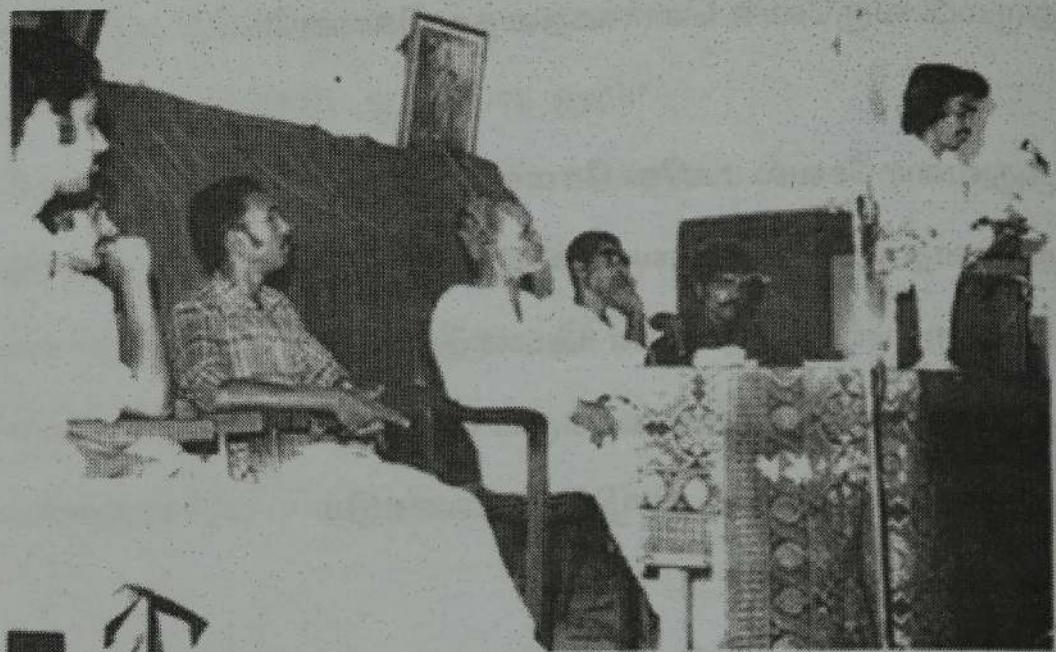
“புதிதாய் ஓர் உலகம் செய் வோம்!”

(சேவல் சித்தர், “புதிதாய் ஓர் உலகம் செய்வோம்” என்பதை சேவல் கூவும் ஒலியாய் பக்தியுடன் கொக்க ராக் கோ எனக் கூவிக் கொண்டே செல்ல, சேவலும் அந்தச் சேவல் சித்தரை பக்தியுடன் வணங்கியபடியே பின் தொடர்கின்றது.)

(சுபம்)

புதிதாய் ஓர் உலகம்!

ஆசிரியரின் சமூக இலக்கிய பணிப் பதிவுகள்.

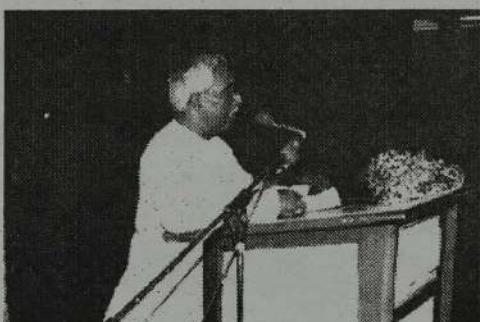
(1978 - பாரதி நூற்றாண்டு விழா கவியரங்கு, இடம்:- ஸ்ரீ சண்முகவித்தியாலயம், திருக்கோணமலை. இடமிருந்த வலம்:- கலைமாமணி ஆனந்தப்பிரசாத், புதுவை இரத்தினதுரை, செ.குணாத்தினம் (கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம்) திருக்கோணமலைப் புலவர் சிவசேகரன், திருக்கோணமலைக் கவிராயர், கவிஞர். விக்கினேஸ்வரன் ஆகியோர் முன் நூலாசிரியர் பாரதிபாலன்.

இடம்:- ஸ்ரீ சண்முகவித்தியாலயம், திருக்கோணமலை. 1992-க் கான சாகித் தியமண்டலப் பரிசினை நூலாசிரியர் சார்பில் அவரது மகன் சௌல் வன் ஜெ.கதாதரன் பெற்றுக் கொள்கின்றார்.

18.04.2002-ல் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத்தில் ‘கடற்கன்னி காவியம்’ நூலை முன்னாள் இந்து கலாச்சார அமைச்சர் அமர்ரத்மகேஸ்வரன் அவர்கள் வெளியிட்டு வைத்து உரையாற்றுகின்றார்.

யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள் மேற்படி ‘கடற்கன்னி காவியம்’ நூல் வெளியிட்டில் மதிப்பீட்டுரை வழங்குகின்றார்.

இலண்டன் பழைய மாணவர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த திரு.அப்புச்சி யோகேந்திரராஜா அவர்கள் நூலா சிரியரின் அரைமனிதர்கள் சிறுகதை நூல் வெளியிட்டில் பொன்னாடை போத்து ‘பன்முகபாரதி’ பட்டம் வழங்கல் மேடையில் அருகே அம்ந்திருப்போர் அமெரிக்கா வெள்ளை மாளிகை சென்று முன்னாள் ஜனாதிபதி கிளிங்டனிடம் இலக்கியப் பரிசு பெற்ற டாக்டர். நடராஜா முதலானோர்.

11.07.2004-ல் இந்தியா புதுவை மாநிலத்தில் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க 9-வது அனைத்துலக மாநாட்டிலே, ஐ.நா.சபையின் யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் தமிழ்ப் பிரிவுத் தலைவர் பேராசிரியர் மணவை முஸ்தபா அவர்கள் ஆசிரியரின் ‘சமரசழுமி’ நூலை வெளியிட்டு வைக்க முதல் பிரதியை கண்டா நாட்டுத் தமிழ் அறிஞர் டாக்டர். பிகராடோ அவர்கள் பெற்றுக்கொள்கின்றார்.

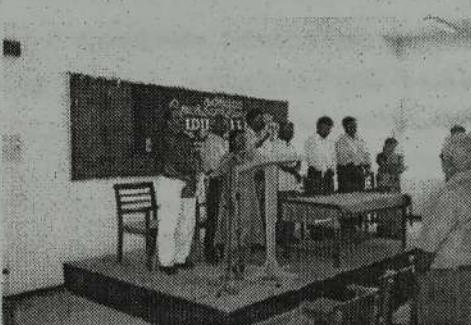
புதிதாய் ஒர் உலகம்!

மேற்படி இந்திய மாநாட்டிலே ‘சமரசபூமி’ நூல் அறிமுக உரையை புதுவை மொழி பண் பாட்டுத்துறை நிறுவனர் பேராசிரியர் ப.மருதநாயகம் அவர்கள் ஆற்றுகின்றார்.

மேற்படி இந்திய மாநாட்டில் ‘சமரசபூமி’ பற்றிய மதிப்பீட்டுரையை சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் வணபிதா மோசக மைக்கல் பரடே அவர்கள் ஆற்றுகின்றார்.

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் ‘சமரசபூமி’ நூல் அறிமுக விழாமேடையில் தமிழ்த்துறை யைச் சேர்ந்த டாக்டர் க.விசாகருபன், இந்து நாகிகத்துறைத் தலைவர் டாக்டர் மா.வேதநாதன் கலைப்பீடாதிபதி பேராசிரியர் இரா.சிவச்சந்திரன், தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் சி.சிவபெங்கராஜா, நூலாசிரியர், விரிவுரையாளர் குமரன் நடன விரிவுரையாளர், செல்வி அருட்செல்வி ஆகியோர். (தமிழ்த்தாய் வணக்கம்)

20.05.2005ல் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் நூலாசிரியரின் சமரசபூமி அறிமுக விழா நிகழ்வு. தமிழ்த் துறையைச் சேர்ந்த டாக்டர் க.விசாகருபன், கலைப்பீடாதிபதி பேராசிரியர் இரா.சிவச்சந்திரன், தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் சி.சிவலிங்கராசா, நூலாசிரியர், விரிவுரையாளர் குமரன், நடனவிரிவுரையாளர். செல்வி அருட்செல்வி ஆகியோர்.

‘சுமரச்சூழி’ அறிமுக விழாவிலே கலந்து கொண்ட யாழ் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மாணவர்கள். இலக்கிய அன்பார்கள்.

19.10.2010-ல் தமிழ்நாடு சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் நூலாசிரியரின் ‘அரங்க இலக்கிய அலைகள்’ என்ற நூலினை மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர்.க.ப.அறவாணன் அவர்கள் வெளியிட்டு வைக்க முதல் பிரதியினை அவர்தம் பாரியார் பேராசிரியர் தாயம்மாள் அறவாணன் அவர்கள் பெறுகின்றார். நடுவே ஆசிரியர், அருகே கல்லூரி முதல்வர் அலக்சாண்டர் ஜேகதாசன், ஐனார்த்தனன், மற்றும் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள்.

நூலாசிரியருக்கு மேற்படி அவையிலே பொன்னாடை போர்த்திக் கெளரவிப்பு.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில், 04.08.2007ல் சமூகயோகி இ.கலியுகவரதன் அவர்களின் ‘யோகசாத்திரம்’ நூல்வெளியிட்டு விழாவுக்கென கவிவேழம் பாரதிபாலன் அனுப்பி வைத்த ஆஸ்திர சூடிய ‘புதியதோர் உலகம் செய்வோம்’ எனும் ஆக்கம் மேற்படி நிகழ்விலே கல்லூரி உயர்தரப் பிரிவு மாணவி செல்வி. அ.மாதுரி அவர்களால் வாசிக்கப்படும் காட்சி.

30.01.2011ல் நல்லூர் திவ்யஜீவன சங்க மண்டபத்தில் நூலாசிரியரின் திருவருள்வாசகம் நூலும் பக்திப் பாமாலை இறுவெட்டும் வெளியிட்டு வைக்கும் வைபவத்தில் நல்லூர் குமாரக்குருக்கள் ஆசியுரை வழங்குகின்றார்.

புதிதாய் ஓர் உலகம்!—

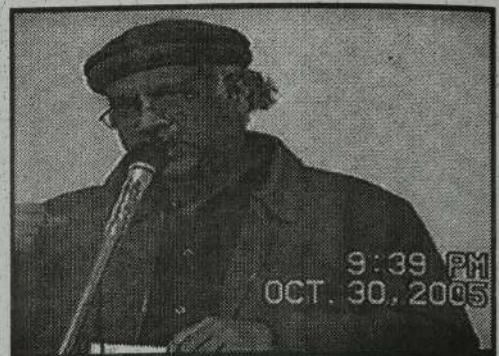
05.11.2005-ல் கனடாவில் வின்சன்ற் சேர்ச்சில் அரங்கில் நூலாசிரியருக்கு கனடா தமிழ்க் கலைஞர் சங்கம் சார்பில் வடஅமெரிக்காவின் பிரபல கோமென்வர்கள் “பல்கலைஞர்” பட்டத்திற்கான சான்றிதழ் வழங்கல்.

கனடா தமிழ்க் கலைஞர் சங்கத்தில் மேற்படி பட்டமளிப்பின் போது கூடியிருந்த அவையினரில் ஒருபகுதி.

மலேசிய சட்டத்தரணியும் பிரபல கவிஞரு மான் செல்வி சரோஜனி சிறீனிவாசன் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே ‘சமரசபூமி’ பற்றிய நயப்புறை செய்து அனைத்து நாட்டவரது கரகோசம் பெறுகின்றார்.

ஆப்கானிஸ்தானைச் சேர்ந்த படைப்பாளர் ஜனாப் முகமட் அவர்கள் சமரசபூமிக்கான பாராட்டுதலை ஆங்கிலத்திலே வழங்குகின்றார்.

கனடா மொன்றியலில் ‘சமரசபூமி’ நூல் ஆங்கிலத்தில் அறிமுகம் தமிழ்மணி யோகா பாலச்சந்திரன் அவர்கள்.

16.10.2005-ல் கனடா ரொற்றோவில் உள்ள சிவிக்ஸ் சென்றர் என்ற புகழ்பெற்ற பேரவையில் இடம் பெற்ற ‘சமரசபூமி’ அறிமுகவிழாவில் சமரசக்தம் இசைப்பவர் கலைமாமணி சுகந்தி பாலஸ்கந்தா அவர்கள்.

தென் ஆபிரிக்கா ட்ரபன் மாநகரில் 2001-ல் நடைபெற்ற அனைத்துலக தமிழ் மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட உலகத் தலைவர்களுடன் நூலாசிரியர்.

தென் ஆபிரிக்கா ட்ரபன் மாநாட்டிலே கலந்து கொண்ட மாநகர முதல்வர் திரு. லோகன் நாயர் குடும்பத்தினருடன் மேற்படி உதவித்தலைவரான ஆசிரியர்.

2001-ல் தென் ஆபிரிக்கா மாநாட்டில் பெருங்கலிக்கோ சேதுராமன், சென்னைப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணைவேந்தர் டாக்டர். கோதண்டராமன் ஆகியோருடன் நூலாசிரியர்.

தென் ஆபிரிக்கா பாரானுமன் றத் தின் முன்னாள் கல்வி அமைச்சரான் திருமதி தேவகி கவுண்டருடன் நூலாசிரியர். அருகே விழா அமைப்பாளர்.

சர்வ மதத்தினராலும் போற்றப்பெற்ற ஆசிரியரின் 'சமரசபூரி' அறிவியல் ஆண்மீக நாவல் 07-ஆண்டுகளின் பின் மீளவும் 05.03.2011ல் தமிழ்நாடு சிதம்பரத்தில் இடம்பெற்ற சேக்கிழார் இந்து மாநாட்டில் ஆதீன முதல்வர்களால் வெளியிடப்படும் காட்சி.

புதிதாய் ஓர் உலகம்! —

